

Bruxelles, den 13.4.2022
COM(2022) 174 final

2022/0115 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter og om
ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 og (EU)
2019/1753 og Rådets afgørelse (EU) 2019/1754**

(EØS-relevant tekst)

{SEC(2022) 193 final} - {SWD(2022) 114 final} - {SWD(2022) 115 final} -
{SWD(2022) 116 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

EU-lovgivningen beskytter geografiske betegnelser for landbrugsprodukter, fødevarer, vin og spiritus. Der findes imidlertid i øjeblikket ingen EU-dækkende mekanisme til beskyttelse af betegnelserne for produkter som f.eks. Murano-glas, Solingen-bestik, Donegal tweed, Halas-kniplingsbroderier eller Gablonz-smykker. Mens over halvdelen af medlemsstaterne har indført nationale specifikke (sui generis-) systemer til beskyttelse af håndværks- og industriprodukter med forskellige karakteristika, benytter de andre sig kun af varemærker og/eller regler om illoyal konkurrence for at beskytte deres immaterielle aktiver. Desuden findes der i det indre marked ikke noget grænseoverskridende system til gensidig anerkendelse af nationale beskyttelsessystemer. På EU-plan kan producenter registrere individuelle varemærker, kollektive varemærker og certificerede varemærker. Brugen af varemærkeskyttelse giver imidlertid ikke producenter af industri- og håndværksprodukter mulighed for på EU-plan at certificere sammenhængen mellem kvalitet og geografisk oprindelse, der signalerer kvaliteter, der er knyttet til specifikke lokale færdigheder og traditioner.

På grund af den retsikkerhed, som fragmenteringen har forårsaget, står producenterne over for udfordringer, når det gælder om at beskytte håndværks- og industriprodukter, der forbindes med et bestemt geografisk område. De har i mindre grad incitament til at investere i sådanne produkter, samarbejde om at skabe nichemarkeder og bevare unikke lokale færdigheder og traditioner. Især små producenter (SMV'er og mikrovirksomheder) kan miste markedsmuligheder.

Forslaget har derfor til formål at indføre en beskyttelse af geografiske betegnelser, som finder direkte anvendelse på håndværks- og industriprodukter på EU-plan. Forslaget har til formål at forbedre producenternes position med hensyn til at beskytte deres håndværks- og industriprodukter i hele Unionen mod forfalskning og give dem incitament til at investere i disse produkter. Forslaget har også til formål at gøre ægte håndværks- og industriprodukter mere synlige på markederne, hvilket vil være til gavn for forbrugerne. De regioner, hvor producenterne opererer, bør nyde godt af beskyttelsen af typiske produkter og være i stand til at udvikle potentialet for turisme, fastholde og tiltrække kvalificeret arbejdskraft samt beskytte deres kulturarv. Forslaget er baseret på den specifikke beskyttelse af geografiske betegnelser, hvilket indebærer, at producenter og offentlige myndigheder samarbejder om at udvikle produktspecifikationer. Denne tilgang har til formål at hjælpe især mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder (MSMV'er), der mangler ressourcer til at udarbejde nye produktspecifikationer.

Forslaget har til formål at sikre, at producenterne fuldt ud kan drage fordel af de internationale rammer for registrering og beskyttelse af geografiske betegnelser ("Lissabonsystemet"). I november 2019 tiltrådte Unionen Genèveaftalen under Lissabonaftalen om oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser - en traktat, der forvaltes af Verdensorganisationen for Intellectuel Ejendomsret (WIPO). EU-producenter af håndværks- og industriprodukter kan i øjeblikket ikke kræve beskyttelse i henhold til Genèveaftalen, og Unionen er nødt til at afvise anmodninger om en sådan beskyttelse fra medlemmer af Genèveaftalen. EU-producenter kan heller ikke nyde godt af den beskyttelse, der indrømmes ved EU's handelsaftaler, som i øjeblikket kun omfatter landbrugsprodukter med geografiske betegnelser. Forslaget har til formål at råde bod på disse mangler.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Forslaget supplerer EU's eksisterende beskyttelsessystem for geografiske betegnelser på landbrugsområdet. I betragtning af håndværks- og industriprodukters forskellige karakter følger forslaget samme tilgang med hensyn til betingelserne for registrering og beskyttelsen af geografiske betegnelser for landbrugsprodukter, fødevarer, vin og spiritus som i:

- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/787 om definition, beskrivelse, præsentation og mærkning af spiritus
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter.

Forslaget følger samme tilgang som den igangværende reform af den nuværende ordning for geografiske betegnelser. Med reformen ophæves den første forordning og ændres de to andre forordninger, der er anført ovenfor.

Forslaget ændrer Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 om EU-varemærker for så vidt angår bestemmelserne om eventuelle konflikter mellem geografiske betegnelser og varemærker samt de yderligere opgaver, der er fastsat for Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret ("EUIPO" eller "kontoret").

Forslaget er også i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder, som i henhold til dets artikel 2, stk. 1, finder anvendelse på alle intellektuelle ejendomsrettigheder, der er beskyttet i henhold til EU-lovgivningen og medlemstaternes nationale lovgivninger.

Forslaget etablerer forbindelsen mellem EU's system til beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter og Lissabonsystemet. Dette skal ske gennem en foreslået ændring af Rådets afgørelse (EU) 2019/1754 om Den Europæiske Unions tiltrædelse af Genèveaftalen om Lissabonaftalen vedrørende oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Forslaget er i overensstemmelse med EU's industripolitik som beskrevet i Kommissionens meddelelse "Ajourføring af den nye industristrategi fra 2020: Opbygning af et stærkere indre marked til fremme af Europas genopretning"¹. I den ajourførte industristrategi fremhæves det, at turismesektoren er blevet hårdt ramt af covid-19-pandemien, og at mindre virksomheder i kølvandet på pandemien fortsat er mere sårbare, og at omkring 60 % rapporterede om et fald i omsætningen i andet halvår af 2020. Forslaget har derfor til formål at sætte skub i turismesektoren, navnlig i de fattigere regioner, og hjælpe MSMV'er med at udvikle nye produkter, der forbindes med et bestemt geografisk område.

Forslaget har desuden samme specifikke mål som Kommissionens kommende EU-strategi for bæredygtige tekstiler, som har til formål at skabe et bedre erhvervs klima og bedre lovgivningsmæssige rammer for bæredygtige og cirkulære tekstiler i Unionen. MSMV'er i økosystemet for tekstiler har svært ved at udvikle strategier for intellektuel ejendomsret for at beskytte deres investeringer i forskning og udvikling og rejse vækstkapital. Indførelsen af en

¹ COM(2021) 350 final.

EU-dækkende beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter bør derfor hjælpe MSMV'er i denne forbindelse.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Forslaget er baseret på artikel 118, stk. 1, om intellektuel ejendom og artikel 207, stk. 2, om den fælles handelspolitik, i TEUF. Det har til formål at skabe en fælles europæisk intellektuel ejendomsret for håndværks- og industriprodukter, der skal yde den samme beskyttelse i hele Unionen, og indføre centraliserede tilladelses-, koordinations- og kontrolordninger på EU-niveau. Forslaget har desuden til formål at skabe sammenhæng mellem et EU-system til beskyttelse af håndværks- og industriprodukter og Lissabonsystemet, hvorved en international aftale, der forvaltes af WIPO, får virkning.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Ud over at opfylde den forpligtelse, der følger af EU's tiltrædelse af Genèveaftalen under Lissabonaftalen, som henhører under den fælles handelspolitik og under Unionens enekompetence, har dette forslag til formål at skabe et velfungerende indre marked for håndværks- og industriprodukter, der forbindes med et bestemt geografisk område. I den forbindelse indeholder forslaget bestemmelser om en fælles retlig ramme for geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, hvis beskyttelse henhører under EU's og medlemsstaternes delte kompetence. Medlemsstaterne kan ikke alene nå dette mål på grund af det kludetæppe af forskellige regler, som er blevet udviklet på nationalt plan og ikke anerkendes gensidigt. En løsning på disse problemer på nationalt plan vil kun føre til retsuskikkerhed for producenter, der søger om beskyttelse, forhindre markedsgennemsligtighed for forbrugerne, påvirke samhandelen inden for Unionen og bane vejen for ulige konkurrence i forbindelse med markedsføring af håndværks- og industriprodukter med geografisk betegnelse. En solid europæisk retlig ramme kunne give lige beskyttelsesvilkår i alle medlemsstater og dermed skabe retssikkerhed og incitamenter til at investere i større markedsmuligheder for geografisk rodfæstede håndværks- og industriprodukter. Dette mål kan derfor bedre nås på EU-plan.

• Proportionalitetsprincippet

Forslaget er udformet med henblik på at minimere den administrative byrde og overholdelsesomkostningerne for producenter og offentlige myndigheder og samtidig sikre ligebehandling i hele Unionen. Som fremhævet i konsekvensanalyserapporten går anvendelsesområdet for den valgte løsningsmodel, nemlig vedtagelsen af en selvstændig EU-forordning om indførelse af et specifikt system baseret på en EU-titel til beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå de fastsatte mål. Det er begrænset til de aspekter, som medlemsstaterne ikke kan opnå på tilfredsstillende vis alene, og hvor Unionen kan handle med større virkning og mere effektivt og skabe større merværdi.

• Valg af retsakt

Valget af instrument er en selvstændig EU-forordning om indførelse af et specifikt system baseret på en EU-titel til beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter. Dette valg fremmer en retlig ordening, der er enkel og i overensstemmelse med målet om at muliggøre en effektiv opfyldelse af internationale forpligtelser ved at indføre et system på EU-plan, der giver mulighed for at beskytte håndværks- og industriprodukter

med geografiske betegnelser fra tredjelande, der er medlemmer af Genèveaftalen, i Unionen og beskytte EU's håndværks- og industriprodukter med geografiske betegnelser i Lissabonsystemets kontraherende stater.

Alternative regulerende metoder, såsom at udvide de eksisterende beskyttelsesordninger for landbrugsprodukter til også at omfatte håndværks- og industriprodukter og reformere varemærkesystemet, anses ikke for hensigtsmæssige.

For det første har landbrugsprodukter og fødevarer særlige karakteristika, der er omfattet af EU's harmoniserede sundheds- og sikkerhedsregler under den fælles landbrugspolitik og den fælles fiskeripolitik, som ikke nødvendigvis er relevante for håndværks- og industriprodukter.

For det andet indebærer integrationen af håndværks- og industriprodukter i den eksisterende ordning for landbrugsprodukter en risiko for, at håndværks- og industriprodukter og producenterne heraf marginaliseres blandt ordninger, der fokuserer på landbrugsprodukter og producenter under den fælles landbrugspolitik. Dette ville forhindre muligheden for at indføre en fleksibel og omkostningseffektiv ordning for geografiske betegnelser, der er skræddersyet til håndværks- og industriprodukter og producenterne heraf.

Eftersom beskyttede varemærker kan blive artsbetegnelser og erklæres fortabt, risikerer en reform af varemærkereglene desuden ikke at opfylde de internationale krav i Genèveaftalen. En ændring af disse varemærkeegenskaber for at beskytte geografiske betegnelser ville igen påvirke den overordnede sammenhæng i varemærkesystemet. Desuden ville der være to forskellige beskyttelsessystemer: et system for landbrugsprodukter med geografiske betegnelser (særlig beskyttelse) og et andet (varemærkebaseret) system for håndværks- og industriprodukter med geografiske betegnelser. Dette kan skabe forvirring og forekomme inkonsekvent på internationalt plan, navnlig i betragtning af den rolle, som Unionen traditionelt spiller med hensyn til at støtte geografiske betegnelser i WIPO, og dets holdning til geografiske betegnelser i forbindelse med bilaterale handelsforhandlinger med tredjelande.

Andre instrumenter, såsom at vedtage henstillinger eller et EU-direktiv, der tager sigte på indbyrdes tilnærmelse af de nationale lovgivninger, vil ikke på tilfredsstillende vis kunne afhjælpe de fragmenterede nationale lovgivningsmæssige rammer for geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter og nødvendigheden af at have en fælles EU-titel som følge af internationale forpligtelser.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

• Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning

Ingen EU-lovgivning har hidtil fokuseret på beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter. Dette forslag er imidlertid knyttet til den igangværende reform af systemet for geografiske betegnelser for landbrugsprodukter og bygger på resultaterne i evalueringsrapporten om EU's ordninger for beskyttelse af geografiske betegnelser for landbrugsprodukter. Forslaget sigter også mod at opnå størst mulig synergi med den igangværende reform af de eksisterende ordninger for geografiske betegnelser, som har til formål at undersøge mulighederne for at styrke, modernisere, strømline og forbedre håndhævelsen af rettigheder vedrørende geografiske betegnelser for landbrugsprodukter, fødevarer, vin og spiritus.

- **Høringer af interesserede parter**
- Kommissionen har indført en bred **høringsstrategi, hvor der blev indhentet synspunkter fra alle relevante interessenter**. Høringerne blev indledt i 2013 og intensiveret i 2020 og 2021.
- Ud fra et geografisk synspunkt omfattede høringsstrategien EU-28 og efter brexit, EU-27.

Høringen omfattede en **række brede og målrettede høringer**, navnlig:

- **Offentlige høringer:** i forbindelse med en [ekstern undersøgelse i 2013](#) blev der gennemført en undersøgelse af interessenternes behov og forventninger til en mulig retlig beskyttelse af betegnelser for ægte geografisk rodfæstede produkter på EU-plan. Resultaterne af den [offentlige høring, der blev afholdt i 2014](#), blev fremlagt på en offentlig konference den 19. januar 2015 og [offentliggjort](#) i juni 2015. Under høringen om køreplanen (30. november 2020-18. januar 2021) gav interessenterne feedback om Kommissionens plan om at vurdere virkningerne af et EU-dækkende initiativ om geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter. Den offentlige høring om "Beskyttelse af geografiske betegnelser for ikkelandbrugsprodukter i hele EU" var åben i 12 uger mellem den 29. april 2021 og den 22. juli 2021.
- **Personlige interviews:** I forbindelse med undersøgelsen om kontrol- og håndhævelsesregler for geografiske betegnelser for ikkelandbrugsprodukter blev der gennemført personlige interviews med udvalgte interessenter.
- **Workshopper:** I oktober 2016 blev der afholdt en workshop om "geografisk rodfæstede ikkelandbrugsprodukters bidrag til regional inklusiv økonomisk udvikling" i forbindelse med den europæiske uge for regioner og byer 2016. Den 18. november 2019 blev resultaterne af undersøgelsen "Study on economic aspects of geographical indication protection for non-agricultural products at EU level" fremlagt og drøftet på en workshop. Den 13. juli 2021 blev de foreløbige resultater af undersøgelsen "Study on control and enforcement rules for geographical indication (GI) protection for non-agricultural products in the EU" også fremlagt og drøftet på en workshop.
- **Målrettede møder med medlemsstaternes repræsentanter ("GIPP-ekspertgruppen"):** i april 2021 og januar 2022 efterfulgt af en **målrettet skriftlig høring** af medlemsstaternes **kontorer for intellektuelle ejendomsrettigheder** i juni 2021 baseret på to målrettede spørgeskemaer.

Samlet set har svarene vist, at producenterne af håndværks- og industriprodukter med geografiske betegnelser, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Regionsudvalg, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, ni medlemsstater og den akademiske verden **kraftigt støtter oprettelsen af en særlig ordning for geografiske betegnelser**. Disse svar danner grundlag for Kommissionens forslag som forelagt. **Fire medlemsstater støtter basisscenariet, dvs. at opretholde status quo**, og finder, at varemærkebeskyttelse er tilstrækkeligt. I konsekvensanalysen peges der imidlertid både på manglerne ved de eksisterende alternativer til varemærkebeskyttelse med hensyn til at sikre en tilstrækkelig beskyttelse af betegnelserne for håndværks- og industriprodukter og på de problemer, der er forbundet med en varemærkereform, herunder den manglende sammenhæng med det særlige system med geografiske betegnelser for landbrugsprodukter.

Med hensyn til den mere detaljerede **feedback fra den offentlige høring i 2021** er den mest foretrukne løsningsmodel (vurderet som 5) efter de fleste respondenter opfattelse et særligt system, hvorved der indføres en EU-titel til beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter. Den mindst foretrukne løsningsmodel (vurderet som 1) er efter de fleste respondenter opfattelse basisscenariet, hvor der ikke træffes foranstaltninger på EU-plan. Mere end 80 % af respondenterne er for så vidt angår denne løsningsmodel helt imod at opretholde den nuværende situation.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Kommissionen har baseret sig på **to vigtige kilder** til ekstern ekspertise:

1. Undersøgelser foretaget af eksterne kontrahenter efter anmodning, nemlig:
 - [Study on GI protection for non-agricultural products in the Internal Market](#) (Insight Consulting/REDD/OriGIn, 2013)
 - [Study on the economic aspects of GI protection at EU level for non-agricultural products](#) (VVA/ECORYS/ConPolicy, 2019)
 - [Study on control and enforcement rules for GI protection for non-agricultural products in the EU](#) (VVA/AND International, 2021)
2. **Teknisk samarbejde med EUIPO** med fokus på forskellige procesmodeller for at muliggøre en grundig vurdering af delløsninger vedrørende den EU-enhed, der skal være ansvarlig for registrering af håndværks- og industriprodukter med geografiske betegnelser og behandling af internationale ansøgninger i henhold til Genèveaftalen under Lissabonaftalen, samt vedrørende de nationale myndigheders rolle i registreringsproceduren. Resultatet af dette samarbejde, der er baseret på EUIPO's bidrag, findes i bilag 9 til konsekvensanalysen

- **Konsekvensanalyse**

Der blev i konsekvensanalysen set nærmere på følgende **politiske løsningsmodeller**:

- **Løsningsmodel 1 — Udvidelse af systemet for beskyttelse af geografiske betegnelser for landbrugsprodukter til også at omfatte geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter:** Med denne løsningsmodel vil et system til beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter blive integreret i de eksisterende ordninger til beskyttelse af geografiske betegnelser, der omfatter landbrugsprodukter og fødevarer. I forbindelse med den igangværende reform af systemet for geografiske betegnelser for landbrugsprodukter bør medlemsstaterne fortsat anvende en indledende undersøgelsesprocedure på nationalt plan. På EU-plan bør forslaget til revision af systemet for geografiske betegnelser for landbrugsprodukter give Kommissionen beføjelse til at outsource behandlingen af ansøgninger og indsigelser til et kontor (sandsynligvis EUIPO). Med denne løsningsmodel vil det igangværende forslag til revision i landbrugsfødevarerektoren føre til en harmonisering af det nuværende overvågnings- og håndhævelsessystem og udvide det til også at omfatte geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter.
- **Løsningsmodel 2 — Selvstændig EU-forordning, hvorved der indføres en specifik beskyttelse af geografiske betegnelser:** Denne løsningsmodel består i at vedtage en EU-forordning om indførelse af en særlig ordning for beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter. Den vil bygge videre på den eksisterende ordning for geografiske betegnelser for landbrugsprodukter, som

dog vil blive tilpasset yderligere til håndværks- og industriprodukter. Håndværks- og industriprodukter med geografiske betegnelser vil blive beskyttet af en EU-titel i alle medlemsstater. Med **løsningsmodel 2** vil følgende **delløsninger** være mulige:

- **2.1.** Tilknytning til et bestemt område:
 - **2.1.A.** Beskyttede oprindelsesbetegnelser (BOB): Ved BOB-beskyttelse er et produkts kvalitet eller kendetegn hovedsagelig eller fuldstændig knyttet til det bestemte geografiske miljø på oprindelsesstedet, og alle faser af produktionen, forarbejdningen eller tilvirkningen skal finde sted i det afgrænsede geografiske område.
 - **2.1.B.** Beskyttede geografiske betegnelser (BGB): Ved BGB-beskyttelse kan et produkts kvalitet, omdømme eller andre kendetegn hovedsagelig tilskrives dets geografiske oprindelse. Mindst én fase af produktionen, forarbejdningen eller tilvirkningen finder sted i det afgrænsede geografiske område.
- **2.2.** Inddragelse af nationale myndigheder i registreringsproceduren:
 - **2.2.A.** Et to-fasesystem: Den første fase vil være på medlemsstatsniveau, hvor de nationale eller lokale myndigheder vil spille en indledende undersøgelsesrolle i forbindelse med lokale producenters aftalte produktspecifikationer og ansøgninger om geografiske betegnelser. Den anden fase vil være på EU-niveau, hvor en EU-enhed træffer afgørelse om registrering, og hvor der ikke opkræves gebyrer.
 - **2.2.B.** Et én-fasesystem: De nationale myndigheder deltager ikke i behandlingen og registreringen, og lokale producenter går direkte til EU-planen for at få deres geografiske betegnelser registreret.
- **2.3.** EU-enhed med ansvar for registrering på EU-plan og internationalt plan:
 - **2.3.A.** Kommissionen vil være ansvarlig for registreringsfasen på EU-plan og vil samtidig fungere som kompetent myndighed i henhold til Genèveaftalen om WIPO's Lissabonaftale.
 - **2.3.B.** Det specialiserede kontor for intellektuel ejendomsret, EUIPO, vil være ansvarligt for registreringsfasen på EU-plan og vil samtidig fungere som kompetent myndighed i henhold til Genèveaftalen.
- **2.4.** Kontrol og håndhævelse:
 - **2.4.A.** Gengivelse af kontrol- og håndhævelsesmodellen i ordningerne for landbrugsprodukter med geografiske betegnelser.
 - **2.4.B.** Strømlining af kontrollen gennem en robust håndhævelsesmodel: Med denne delløsning ville der blive indført selvcertificering, stikprøvebaserede inspektioner, der udføres af nationale myndigheder (eller certificeringsorganer med delegerede opgaver), kombineret med et afskrækkende bødesystem, de nationale myndigheders rapporteringsforpligtelser ville blive strømlinet, og der ville blive indført en håndhævelsesordning som den under det nuværende reviderede system for geografiske betegnelser for landbrugsprodukter, med et varslingsystem for domænenavne med henblik på at bekæmpe online-misbrug af geografiske betegnelser.

- **2.5** Sameksistens mellem EU-titler og -ordninger og nationale titler og ordninger:
 - **2.5.A.** Håndværks- og industriprodukter med geografiske betegnelser vil blive beskyttet af en EU-titel, der erstatter de eksisterende nationale ordninger for geografiske betegnelser og absorberer de nationale titler for geografiske betegnelser.
 - **2.5.B.** Der ville blive indført en EU-titel for geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, samtidig med at et parallelt system for nationale ansøgninger om geografiske betegnelser ville blive opretholdt.
- **Løsningsmodel 3 — Varemærkereform:** Denne løsningsmodel består i at gennemføre en reform af EU-varemærkesystemet, navnlig EU-varemærkeforordningen, således at producenter af håndværks- og industriprodukter kan ansøge om registrering på EU-plan af en betegnelse, der garanterer en bestemt produktkvalitet, der er knyttet til et geografisk område. Denne løsningsmodel kunne baseres på en reform af enten EU-kollektivmærket eller EU-certificeringsmærket. Med hensyn til EU-certificering ville dette kræve, at det nuværende forbud mod certificering af geografisk oprindelse ophæves. For EU-kollektivmærket ville dette kræve, at der indføres en funktion, der består i at certificere sammenhængen mellem "egenskaber-geografisk oprindelse" og kollektivmærket. Desuden vil både EU-kollektivmærket og EU-certificeringsmærket skulle tilpasses for at overholde omfanget af beskyttelse i henhold til Genèveaftalen.

Følgende løsningsmodeller blev desuden identificeret og forkastet på et tidligt tidspunkt:

- **Basisscenarie — ingen ændring:** Fastholdelse af de fragmenterede lovgivningsmæssige rammer i Unionen og manglen på anerkendt beskyttelse af håndværks- og industriprodukter med geografiske betegnelser på internationalt plan.
- **Henstilling:** Denne løsningsmodel består i at vedtage en henstilling på EU-plan, der tilskynder medlemsstaterne til at indføre nationale beskyttelsessystemer med henblik på at certificere sammenhængen mellem specifikke produktens egenskaber og håndværks- og industriprodukters oprindelse.
- **Indbyrdes tilnærmelse af de nationale lovgivninger:** Denne løsningsmodel består i at vedtage et EU-direktiv med henblik på indbyrdes tilnærmelse af de nationale lovgivninger om beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter. Unionen vil ved hjælp af et direktiv skabe forpligtelser til at nå specifikke mål om at beskytte geografiske betegnelser. F.eks. med hensyn til beskyttelsens varighed og omfang, tilknytningen til et bestemt område og de proceduremæssige aspekter. Producenterne kunne opnå nationale titler for geografiske betegnelser, der er registreret på nationalt plan. Der vil ikke blive oprettet en EU-titel for geografiske betegnelser.

Den foretrukne løsningsmodel er løsningsmodel 2: selvstændig EU-forordning. Den pakke af løsningsmodeller, der generelt foretrækkes, er en kombination af delløsning 2.1.B (beskyttede geografiske betegnelser (BGB)), 2.2.A (to-fasesystem), 2.3.B (et EUIPO, der er ansvarligt for registrering på EU-plan og internationalt plan), 2.4.B (strømlining af kontrollen gennem robust håndhævelse) og 2.5.A (EU-ordning, der erstatter nationale ordninger og titler for geografiske betegnelser).

En **sammenligning mellem løsningsmodel 1, 2 og 3** viser, at de alle omfatter et enkelt registreringssted på EU-plan og ensartet beskyttelse, hvilket vil sætte producenterne i stand til

at beskytte deres produkter og signalere, at disse er af en kvalitet, der kan tilskrives deres geografiske oprindelse i det indre marked.

Ved at udvikle produktspecifikationer rangerer løsningsmodel 1 (**PO1**) og **løsningsmodel 2 (PO2)** imidlertid særlig højt, idet de vil hjælpe håndværkere og producenter med at samarbejde på nichemarkeder, muliggøre samarbejde og **fremme og beskytte traditionel knowhow på EU-plan** i overensstemmelse med **EU's konkurrenceregler**. Endvidere er disse to løsningsmodeller ikke kun til gavn for producenterne, men også tilknyttede **sektorer** som f.eks. **turisme**, da **geografiske betegnelser øger produktets og regionens synlighed**. Da turisme er en sektor, der er særlig hårdt ramt af covid-19-pandemien, kan PO1 og PO2 vise sig at være et vigtigt skridt i retning af at bringe disse regioner, som ofte er underudviklede, tilbage på rette spor hen imod **økonomisk genopretning** og bidrage til at **gøre EU's regioner mere attraktive** for turisme. PO1 og PO2 kan derfor spille en afgørende rolle med hensyn til at muliggøre genopretning i EU's hårdest ramte regioner.

PO1 og PO2 er i overensstemmelse med Genèveaftalen under Lissabonaftalen, mens PO3 rangerer lavere også i forhold til EU's varemærkepolitik. Desuden rangerer **PO3** også lavt hvad angår sammenhæng med **EU's internationale politik for beskyttelse af geografiske betegnelser**.

Med hensyn til **indvirkningen på konkurrencen** er det usandsynligt, at initiativet vil få negative virkninger.

- Geografiske betegnelser certificerer kvaliteten på grund af geografisk oprindelse. Desuden er der kun meget få håndværks- og industriprodukter med geografiske betegnelser (mellem 300 og 800 i Unionen), som opfylder betingelserne for registrering, og et stort antal nære funktionelle substitutter er ikke omfattet af geografiske betegnelser. Konkurrerende producenter vil kun kunne indføre og producere substitutprodukter, der er omfattet af geografiske betegnelser, hvis de opfylder de relevante kriterier. Af disse grunde **er det meget usandsynligt, at forslaget vil skabe markedsstyrke eller øge en sådan**.
- Håndværks- og industriprodukter med geografiske betegnelser er tillidsprodukter af høj kvalitet. De er baseret på tradition, giver oplysninger om deres geografiske oprindelse og imødekommer en specifik efterspørgsel fra forbrugere, der tillægger sådanne specifikke egenskaber værdi (f.eks. manuelle fremstillingsteknikker). Selv om rivaliseringen på markedet ville aftage, hvis et produkt, der ikke tidligere var omfattet af en geografisk betegnelse, blev omfattet af en geografisk betegnelse, ville den deraf følgende signalvirkning af titlen for den geografiske betegnelse for håndværks- eller industriproduktet med hensyn til kvalitet muligvis føre til, at forbrugerne ville være mere villige til at betale for et sådant produkt. Det er derfor **usandsynligt, at forbrugeroverskuddet vil blive påvirket**.

Med hensyn til **indvirkningen på innovation** er geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter ikke rodfæstet i "hard core" produkt- eller procesinnovation såsom patenter. I denne henseende udgør de i henhold til Oslomanualen for innovation markedsførings- og/eller organisationsinnovation. **Det specifikke system ville samtidig tilskynde til investeringer i håndværk** og kunne forbedre ekspertisen inden for fremstilling af nicheprodukter. I det omfang systemet med geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter giver mulighed for højere lønninger og jobskabelse, vil yngre arbejdstagere desuden forblive i deres regioner i stedet for at blive trukket til byområder.

Med hensyn til **indvirkningen på miljøet** vil produktionsmængden af dette begrænsede antal håndværks- og industriprodukter med geografiske betegnelser sandsynligvis være ubetydelig

eller begrænset. Håndværks- og industriprodukter med geografiske betegnelser genererer desuden et mere varigt gode end billigere alternativer, som produceres i stor målestok, og som ikke er omfattet af geografiske betegnelser, og vil med større sandsynlighed blive produceret i Unionen, hvor miljøstandarderne er strengere. Forbrugere, der giver udtryk for, at de foretrækker sådanne tillidsprodukter, vil sandsynligvis være miljøbevidste og forventer derfor, at producenter af håndværks- og industriprodukter med geografiske betegnelser slutter sig til dem i deres bestræbelser på at føre miljømæssige værdier ud i livet. Af alle disse grunde **vil miljøpåvirkningen — uanset hvor lille den er — sandsynligvis være positiv.**

Med hensyn til **omkostningerne ved den foretrukne løsning** vil en EU-enhed skulle forvalte systemet til registrering af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter og erhverve den operationelle erfaring og de specialiserede færdigheder, som den i øjeblikket mangler på området. Medlemsstaterne vil også skulle skabe en ramme. Selv om erfaringerne viser, at det kan være en let byrde inden for landbruget, er et fuldstændigt privat-offentligt kontrol- og håndhævelsessystem pr. definition en billigere løsning for de offentlige myndigheder. Den omstændighed, at producenterne ville få mulighed for over tid selv at erklære, at deres produkter overholder kravene, f.eks. når titlen for en geografisk betegnelse tildeles, kan også sænke omkostningerne.

Nedenfor vises et **skøn over de årlige omkostninger i euro for én geografisk betegnelse:**

Handling	Producenter (sammenslutning)	Myndigheder		I alt
		Nationale myndigheder	EU-myndigheder	
Årlige omkostninger ved én geografisk betegnelse (EUR)				
Registrering*	15 000	7 500	17 000	39 500
Verifikation/kontrol*	5 700	100	0	5 800
Håndhævelse og forvaltning**	3 000	3 900	0	6 900
I alt	23 700	11 500	17 000	52 200

* engangsomkostninger

** tilbagevendende omkostninger

Kilde: egne beregninger baseret på oplysninger fra VVA & AND International (2021).

• **Målrettet regulering og forenkling**

Forslaget vil hovedsagelig blive anvendt af mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder (MSMV'er), og det er udformet under hensyntagen til de særlige behov og udfordringer, som mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder står over for. Forslaget lægger derfor op til, at registreringsomkostningerne for geografiske betegnelser skal være moderate. Medlemsstaterne vil have mulighed for at opkræve gebyrer for registrering, men disse skal være forholdsmæssige. Gebyrernes størrelse skal fastsættes under hensyntagen til situationen for specifikke virksomheder, såsom MSMV'er, for hvilke der f.eks. kan anvendes lavere gebyrer. På EU-plan vil EUIPO i anden fase af registreringsproceduren ikke opkræve gebyrer for registrering af geografiske betegnelser, medmindre der er tale om den "direkte registreringsprocedure" i henhold til artikel 15. Dette vil gøre det muligt for MSMV'er at få adgang til denne intellektuelle ejendomsret til en moderat pris.

MSMV'er anser juridisk kompleksitet for at være en væsentlig hindring for deres forretning. Forslaget indfører derfor enkle procedurer for registrering og forvaltning af nye geografiske betegnelser, som ikke på noget tidspunkt i proceduren kræver inddragelse af retlige repræsentanter, og begrænser den administrative byrde for MSMV'er til et minimum.

Forslaget indeholder bestemmelser om en fuldt digitaliseret EU-ansøgnings- og registreringsprocedure, som forvaltes af EUIPO. Dette bør også mindske den administrative

byrde. Det elektroniske indgivelsessystem bør også finde anvendelse på direkte registreringer i de undtagelsestilfælde, hvor medlemsstater, der opfylder kriterierne, fravælger forpligtelsen til at udpege en national myndighed til at forvalte ansøgninger om geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter på nationalt plan.

Det nye system for information og varsling om domænenavne for geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, som EUIPO skal oprette, skal give ansøgere et yderligere digitalt værktøj i ansøgningsprocessen for bedre at beskytte og håndhæve deres rettigheder vedrørende geografiske betegnelser.

Med henblik på forenkling bør der opretholdes et offentligt tilgængeligt elektronisk register over geografiske betegnelser (EU-register over geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter), der skal give direkte og hurtig adgang til oplysninger om alle registrerede geografiske betegnelser. Enhver person skal let kunne downloade et officielt udskrift af EU-registret over geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, som dokumenterer registreringen af den geografiske betegnelse, og relevante data, herunder datoen for ansøgning om den geografiske betegnelse eller en anden prioritetsdato. Denne officielle udskrift kan anvendes som dokumentation for ægthed i retssager, ved en domstol, en voldgiftsret eller et lignende organ.

- **Grundlæggende rettigheder**

Forslaget vil forbedre beskyttelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder i Unionen for håndværks- og industriprodukter, der forbindes med et bestemt geografisk område. Forslaget bør derfor have en positiv indvirkning på den grundlæggende rettighed til intellektuel ejendom i henhold til artikel 17, stk. 2, i chartret om grundlæggende rettigheder i Unionen ("chartret"). I visse tilfælde og i overensstemmelse med de internationale forpligtelser, der følger af Genèveaftalen under Lissabonaftalen om oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, skal beskyttelsen af geografiske betegnelser afvejes i forhold til retten til varemærker, navnlig med hensyn til velkendte varemærker (se denne forordnings artikel 39) eller tidligere varemærker, der er registreret i god tro (se denne forordnings artikel 42).

Det bør også give producenter af håndværks- og industriprodukter bedre muligheder for at beskytte deres intellektuelle ejendomsrettigheder i Unionen, navnlig i grænseoverskridende sammenhænge. Forslaget bør derfor også have en positiv indvirkning på adgangen til retsmidler i overensstemmelse med chartrets artikel 47.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen virkninger for EU-budgettet. EUIPO, som er fuldstændig selvfinansierende, vil forvalte og finansiere registreringsprocessen på EU-plan og internationalt plan over sit budget (herunder IT-system, oprettelse og forvaltning af EU-registret over geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, EU's system for varsling om misbrug af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter på internettet osv.). Med hensyn til de nationale forvaltninger bør det ikke medføre yderligere administrative omkostninger i 16 medlemsstater (Belgien, Bulgarien, Estland, Frankrig, Italien, Kroatien, Letland, Polen, Portugal, Rumænien, Spanien, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet, Tyskland og Ungarn), hvor der allerede findes nationale ordninger for geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter. De resterende medlemsstater bør afsætte ressourcer til den indledende verifikationsproces. Alle medlemsstater vil skulle afsætte ressourcer til håndhævelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter.

På grundlag af en analyse foretaget af eksterne eksperter (undersøgelser) anslås registreringsomkostningerne på nationalt plan i gennemsnit til at udgøre ca. 7 500 EUR pr. geografisk betegnelse. Omkostningerne ved stikprøvekontrol for medlemsstaterne anslås til ca. 100 EUR pr. geografisk betegnelse. Omkostningerne ved håndhævelse anslås til ca. 3 900 EUR.

På grund af det lave antal potentielle EU-kandidater til geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter (ca. 300 forventede registreringer på 10 år) synes omkostningerne på både nationalt plan og for EUIPO imidlertid ikke at være betydelige. Omkostningerne anslås til ca. 860 000 EUR om året for Unionen som helhed (idet det antages, at der registreres 30 geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter om året). Håndhævelsen af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter fra tredjelande, der skal beskyttes i Unionen, vil øge omkostningerne. Der hersker usikkerhed om antallet af disse registreringer. På nuværende tidspunkt anslås antallet af geografiske betegnelser for nationale håndværks- og industriprodukter, som alene er registreret i Kina og Indien, til at være mellem 400 og 800 i alt.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Det er afgørende at sørge for en robust overvågnings- og evalueringsmekanisme for at sikre, at forslaget vil være effektivt med hensyn til at nå de specifikke mål. Efter forordningens ikrafttræden vil Kommissionen vurdere, om forordningens specifikke mål er opfyldt. Kommissionen har i sin konsekvensanalyse opstillet en liste over overvågningsindikatorer, i forhold til hvilke virkningerne af forordningen vil blive vurderet. Til brug ved denne vurdering skal producenter og offentlige myndigheder forelægge oplysninger for Kommissionen.

Kommissionen vil offentliggøre en rapport om evaluering og revision af forordningen tidligst fem år efter anvendelsesdatoen. Evalueringen vil blive foretaget i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer for bedre regulering.

Desuden skal medlemsstaterne og/eller deres nationale myndigheder hvert fjerde år aflægge rapport til Kommissionen om strategien for og resultaterne af al kontrol med geografiske betegnelser. Kontrollen vil blive gennemført for at verificere overholdelsen af de retlige krav vedrørende den beskyttelsesordning, der oprettes ved denne forordning, og håndhævelsen af geografiske betegnelser på markedet, herunder online.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Forslaget består af et sæt regler, der har til formål at indføre et selvstændigt, sammenhængende system for geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter. Producenterne får beføjelse til at beskytte deres produkter med geografiske betegnelser på EU-plan gennem etableringen af en ensartet specifik EU-ordning for geografiske betegnelser. Forslaget knytter desuden den nye EU-beskyttelsesordning sammen med Lissabonsystemet. Registreringsprocedurerne i den nye EU-beskyttelsesordning forvaltes på EU-plan af EUIPO og på nationalt plan af medlemsstaternes offentlige myndigheder.

Forslaget omfatter følgende bestemmelser:

Afsnit 1: Almindelige bestemmelser

I de almindelige bestemmelser defineres forslagetets mål og anvendelsesområde. De almindelige bestemmelser indeholder også en liste over definitioner (artikel 3). De indeholder desuden bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger, der behandles i forbindelse med procedurerne for registrering, godkendelse af ændringer, annullering, indsigelse, indrømmelse af overgangsperiode og kontrol.

Afsnit 2: Registrering af geografiske betegnelser

Kapitlet om registrering indeholder bestemmelser om ensartede regler for registrering på såvel nationalt plan som på EU-plan, herunder indsigelsesproceduren, definerer ansøgeren og opstiller de krav, som ansøgeren skal overholde, præciserer indholdet af ansøgningsdokumenterne og definerer registrets rolle. Det fastsætter midlertidige beskyttelses- og overgangsforanstaltninger. Afsnittet giver også mulighed for at høre det rådgivende udvalg, der består af eksperter udpeget af medlemsstaterne og Kommissionen. Det rådgivende udvalg behandler og afgiver om nødvendigt udtalelser efter anmodning fra kontoret eller Kommissionen om specifikke ansøgninger om geografiske betegnelser og tekniske problemer i forbindelse med anvendelsen af denne forordning. Det rådgivende udvalg skal høres om ansøgninger, der indgives ved den i artikel 15 omhandlede direkte procedure. Afsnit 2 indeholder også bestemmelser om ændring af produktspecifikationen og om annullering af de registrerede geografiske betegnelser samt om klageproceduren. Det indfører også et informations- og varslingsystem for domænenavne og indeholder bestemmelser om administrative gebyrer.

Ved forslaget indføres der en ekstraordinær ordning for direkte procedurer ved kontoret for ansøgere fra en medlemsstat, der opfylder visse betingelser på datoen for vedtagelsen af denne forordning, og der udpeges derfor ikke en national myndighed til forvaltning af procedurerne for registrering, ændring af produktspecifikation og annullering af registreringen for geografiske betegnelser. Medlemsstater, der vælger denne ekstraordinære registreringsordning, skal udpege et kontaktpunkt for registreringsproceduren under EUIPO og en kompetent myndighed til kontrol og håndhævelse og til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at håndhæve rettighederne i denne forordning.

Medlemsstaterne kan opkræve et gebyr for at få dækket deres omkostninger ved forvaltningen af systemet for geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter. Kontoret opkræver dog ikke noget gebyr, undtagen for den direkte ansøgningsprocedure, der er fastsat i artikel 15. EU-gebyrerne skal fastsættes ved en gennemførelsesretsakt (artikel 291 i TEUF) i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 senest seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

Ved dette afsnit fastsættes også Kommissionens beføjelse til at overtage kontorets beslutningsbeføjelser i tilfælde, hvor en beslutning kan påvirke Unionens handels- og udenrigspolitik eller offentlighedens interesser. Denne beføjelse blev udformet til kun at blive anvendt, når politiske hensyn kan tilsidesætte tekniske aspekter af intellektuel ejendomsret, også i betragtning af at geografiske betegnelser spiller en vigtig rolle i Unionens handels- og udenrigspolitik og er kollektive rettigheder, der også varetager offentlige funktioner.

Afsnit 3: Beskyttelse af geografiske betegnelser

I afsnit 3 fastsættes beskyttelsesniveauet for geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter. Afsnit 3 omfatter også regler for geografiske betegnelser, når de anvendes som dele eller komponenter i fremstillede produkter, præciserer artsbetegnelser og registreringen af enslydende geografiske betegnelser samt forholdet til varemærker. Det omfatter regler for producentsammenslutninger. Forbindelsen til anvendelsen af beskyttede

begreber i internetdomænenavne defineres. Dette afsnit indeholder reglerne for anvendelsen af EU-symboler, angivelser og forkortelser på mærkningen af og reklamematerialet for det pågældende produkt.

Afsnit 4: Kontrol og håndhævelse

I afsnit 4 fastsættes reglerne for kontrol og håndhævelse, herunder både verifikation af, at et produkt, der er tildelt en geografisk betegnelse, er produceret i overensstemmelse med den dertil svarende produktspecifikation, og overvågning af anvendelsen af geografiske betegnelser på markedet. For både verifikation og overvågning indeholder dette afsnit bestemmelser om to procedurer for så vidt angår kontrol af producenter. Medlemsstaterne skal udpege den kompetente myndighed, der er ansvarlig for den offentlige kontrol for at verificere, at denne forordning overholdes, men de kan frit indføre en tredjepartscertificeringsprocedure, der forvaltes af kompetente myndigheder eller produktcertificeringsorganer med delegerede opgaver, eller en procedure baseret på producentens egenerklæring. Ud over producentkontrol indeholder afsnittet også regler for, hvordan medlemsstaterne kan forhindre eller stoppe enhver anden form for misbrug af geografiske betegnelser på deres område. Afsnittet har desuden til formål at forhindre misbrug af geografiske betegnelser på onlineplatforme² i overensstemmelse med forordning (EU) nr. xxxx/2022. I afsnittet er det også fastsat, at medlemsstaternes myndigheder er forpligtet til at yde hinanden gensidig bistand. Det fastsættes i afsnittet, at de håndhævende myndigheder skal fremlægge bevis for certificering efter anmodning fra en producent.

Afsnit 5: Geografiske betegnelser, der er opført i det internationale register, og ændringer af andre retsakter

Afsnit 5 indeholder bestemmelser om de nødvendige ændringer af Rådets afgørelse (EU) 2019/1754 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1753, den EU-lovgivning, der blev vedtaget efter EU's tiltrædelse af Genèveaftalen den 26. november 2019.

Ændringerne er nødvendige for at tilpasse de eksisterende regler til den ændrede virkelighed i den nye EU-ordning for geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, der blev etableret efter indførelsen af sådanne regler. Der findes f.eks. i øjeblikket ingen bestemmelse, der præciserer, at det, i modsætning til geografiske betegnelser for landbrugsprodukter, er EUIPO, der skal spille rollen som kompetent myndighed under Lissabonsystemet. Der er ligeledes behov for bestemmelser for at sikre, at internationale ansøgninger vedrørende håndværks- og industriprodukter kan indgives og behandles af EU's kompetente myndighed.

Der foretages yderligere ændringer af varemærkeforordning (EU) 2017/1001 for i kataloget over kontorets opgaver i artikel 151 at tilføje de opgaver, der pålægges kontoret for forvaltning og fremme af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter. Desuden foretages en anden ændring af varemærkeforordning (EU) 2017/1001 med henblik på at oprette et system for information og varsling om domænenavne for EU-varemærker, der gengiver det varslingssystem, der oprettes ved denne forordning.

Afsnit 6: Teknisk bistand

I afsnit 6 fastsættes Kommissionens beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på overdragelse til EUIPO af

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et indre marked for digitale tjenester (retsakten om digitale tjenester) og om ændring af direktiv 2000/31/EF.

behandlingsopgaver og andre forvaltningsopgaver vedrørende tredjelands geografiske betegnelser, bortset fra geografiske betegnelser i henhold til Genèveaftalen under Lissabonaftalen om oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, som foreslås beskyttet i henhold til internationale forhandlinger eller internationale aftaler. Med dette afsnit sikrer Kommissionen, at forvaltningsopgaver vedrørende geografiske betegnelser i forbindelse med internationale forhandlinger og internationale aftaler, hvor der ikke er nogen handels- eller udenrigspolitiske hensyn, kan outsources til kontoret.

Afsnit 7: Supplerende bestemmelser

I afsnit 7 fastsættes Kommissionens beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at supplere eller ændre forordningen for så vidt angår de nærmere regler for procedurer, form og præsentation i forbindelse med annulleringsproceduren samt for udformningen af de anmodninger, der er omhandlet i artikel 29. Dette omfatter kravene eller anførelse af yderligere elementer i den ledsagende dokumentation, der er omhandlet i artikel 9, fastlæggelse af procedurer og betingelser for udarbejdelse og indgivelse af EU-ansøgninger om registrering som omhandlet i artikel 17, regler om overdragelse af driften af EU-registret over geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter til EUIPO som omhandlet i artikel 26, det formelle indhold af klagen, proceduren for indgivelse og behandling af en klage samt det formelle indhold og formen af appelkamrenes afgørelser som omhandlet i artikel 30, de oplysninger og krav, der er anført i egenerklæringen, som omhandlet i artikel 49 og det dertilhørende bilag 1 og kontorets tekniske bistand som omhandlet i artikel 62. I afsnittet fastlægges også de gennemførelsesretsakter, som Kommissionen skal vedtage for at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning.

Afsnit 8: Overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser

I afsnit 8 fastsættes det, at den nationale overgangsbeskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter bør ophøre med at eksistere senest et år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden. Medlemsstaterne bør meddele Kommissionen og kontoret, hvilke af deres retligt beskyttede eller hævdevundne betegnelser de ønsker at registrere og beskytte i henhold til denne forordning.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 og (EU) 2019/1753 og Rådets afgørelse (EU) 2019/1754

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
 under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 118, stk. 1, og artikel 207, stk. 2,
 under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
 efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
 under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg³,
 under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁴,
 efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
 ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 10. november 2020 vedtog Rådet konklusioner⁵ om politik for intellektuel ejendomsret, hvori det anførte, at det var rede til at overveje indførelse af et system til specifik beskyttelse af ikkelandbrugsprodukter på grundlag af en grundig konsekvensanalyse af dets potentielle omkostninger og fordele.
- (2) I sin meddelelse af 25. november 2020 med titlen "Optimering af EU's innovative potentiale — En handlingsplan for intellektuel ejendomsret til støtte for EU's genopretning og modstandsdygtighed" forpligtede Kommissionen sig til på grundlag af en konsekvensanalyse at overveje, om der skal foreslås et EU-system for beskyttelse af geografiske betegnelser for ikkelandbrugsprodukter.
- (3) Der har i mange år på EU-plan været etableret beskyttelse af geografiske betegnelser for vin, spiritus⁶, aromatiserede vine⁷ som defineret på EU-plan samt for

³ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁴ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁵ Rådets konklusioner om politik for intellektuel ejendomsret og revision af systemet til industrielt design i Unionen, 10. november 2020.

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/787 af 17. april 2019 om definition, beskrivelse, præsentation og mærkning af spiritus, brugen af betegnelser for spiritus i præsentation og mærkning af andre fødevarer, beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus, brugen af landbrugsethanol og landbrugsdestillater i alkoholholdige drikkevarer samt om ophævelse af forordning (EF) nr. 110/2008 (EUT L 130 af 17.5.2019, s. 1).

landbrugsprodukter og fødevarer⁸, der er beskyttet på EU-plan. Der bør indføres en EU-dækkende beskyttelse af geografiske betegnelser for produkter, der ikke er omfattet af anvendelsesområdet for de eksisterende forordninger, samtidig med at der sikres konvergens, og der bør tilstræbes en beskyttelse, der omfatter en lang række håndværks- og industriprodukter såsom natursten, smykker, tekstiler, kniplinger/broderier, bestik, glas og porcelæn.

- (4) Flere medlemsstater har nationale ordninger for beskyttelse af nationale geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter. Disse ordninger er forskellige med hensyn til beskyttelse, forvaltning og gebyrer og yder ikke beskyttelse uden for det nationale område. Andre medlemsstater yder ikke beskyttelse af geografiske betegnelser på nationalt plan for sådanne produkter. Dette komplekse landskab af forskellige beskyttelsesordninger på medlemsstatsniveau kan medføre øgede omkostninger og retsusikkerhed for producenterne og være en hæmsko for investeringer i traditionelle håndværk i Unionen.
- (5) Ensartet beskyttelse i hele Unionen af intellektuelle ejendomsrettigheder i forbindelse med geografiske betegnelser kan bidrage til at tilskynde til produktion af kvalitetsprodukter, gøre sådanne produkter bredt tilgængelige for forbrugerne og til at skabe værdifulde og bæredygtige arbejdspladser, herunder i landdistrikter og mindre udviklede regioner. Navnlig i lyset af geografiske betegnelsernes potentiale til at bidrage til bæredygtige og højt kvalificerede arbejdspladser i landdistrikter og mindre udviklede regioner bør producenterne sigte mod at skabe en betydelig del af værdien af det produkt, der er omfattet af en geografisk betegnelse, inden for det afgrænsede geografiske område.
- (6) Den 26. november 2019 tiltrådte Unionen Genèveaftalen under Lissabonaftalen om oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser fra 2015⁹ ("Genèveaftalen"), der forvaltes af Verdensorganisationen for Intellektuel Ejendomsret. Genèveaftalen giver mulighed for at opnå beskyttelse af geografiske betegnelser, uanset arten af de varer, de gælder for, herunder håndværks- og industriprodukter.
- (7) Fremstillingen af produkter, der forbindes med et bestemt geografisk område, er ofte baseret på lokal knowhow og lokale produktionsmetoder, der er forankret i den kulturelle og sociale arv i hjemregionen for sådanne produkter. En effektiv beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder kan medvirke til at øge de traditionelle håndværksfags rentabilitet og tiltrækningskraft. Det anerkendes, at en særlig beskyttelse af geografiske betegnelser spiller en vigtig rolle for at bevare og udvikle kulturarven på både landbrugsområdet og håndværks- og industriområdet. Der bør fastsættes effektive procedurer for registrering af Unionens geografiske betegnelser, der beskytter betegnelser for håndværks- og industriprodukter, og som tager hensyn til særlige regionale og lokale forhold. Systemet for geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter skal sikre, at produktions- og markedsføringstraditionerne bevares og styrkes.

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671).

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1).

⁹ EUT L 271 af 24.10.2019, s. 15.

- (8) Det er derfor nødvendigt for det første at sikre fair konkurrence for producenter af håndværks- og industriprodukter på det indre marked, for det andet at garantere, at forbrugerne har adgang til pålidelige oplysninger om sådanne produkter, for det tredje at beskytte og udvikle kulturarven og traditionel knowhow, for det fjerde at sikre en effektiv registrering af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter både på EU-plan og internationalt plan, for det femte at sikre en effektiv håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder i hele Unionen og inden for elektronisk handel i det indre marked og endelig at sikre sammenhæng med det internationale registrerings- og beskyttelsessystem, der er baseret på Genèveaftalen.
- (9) For at sikre fuld dækning af håndværks- og industriprodukter, der er berettiget til beskyttelse af geografiske betegnelser (dvs. produkter med kendetegn, egenskaber eller omdømme, der er knyttet til deres produktions- eller fremstillingssted), skal denne forordnings anvendelsesområde fastlægges i overensstemmelse med de relevante internationale rammer, nemlig Verdenshandelsorganisationen. Anvendelsen af den kombinerede nomenklatur bør derfor fastlægges ved direkte henvisning til bilag I til Rådets forordning nr. 2658/87¹⁰. Denne tilgang sikrer sammenhæng med anvendelsesområdet for den reviderede forordning om geografiske betegnelser for landbrugsprodukter, fødevarer, vin og spiritus.
- (10) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og respekterer de principper, der navnlig anerkendes i chartret. Denne forordning bør derfor fortolkes og anvendes i overensstemmelse med disse rettigheder og principper, herunder retten til beskyttelse af personoplysninger, friheden til at oprette og drive egen virksomhed og ejendomsretten, herunder intellektuel ejendomsret.
- (11) De opgaver, som ved denne forordning pålægges medlemsstaternes myndigheder, Kommissionen og Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret, i det følgende benævnt "kontoret", kan nødvendiggøre behandling af personoplysninger, navnlig i de tilfælde hvor det er nødvendigt for at identificere ansøgere i en registrerings-, ændrings- eller annulleringsprocedure, indsigende parter i en indsigelsesprocedure eller personer, der drager fordel af en overgangsperiode og er indrømmet en undtagelse fra beskyttelsen af en registreret betegnelse. Behandlingen af sådanne personoplysninger er således nødvendig for udførelsen af en opgave i samfundets interesse. Enhver behandling af personoplysninger i henhold til denne forordning bør respektere de grundlæggende rettigheder, herunder retten til respekt for privatliv og familieliv og retten til beskyttelse af personoplysninger i henhold til chartrets artikel 7 og 8, og det er vigtigt, at medlemsstaterne overholder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679¹¹ og direktiv 2002/58/EF¹², og at Kommissionen og kontoret overholder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725¹³.

¹⁰ Rådets forordning (EØF) nr. 2685/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1).

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

¹² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT L 201 af 31. 7.2002, s. 37).

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer,

- (12) Hvor det er relevant, stilles oplysningerne i enhedsdokumentet til rådighed gennem det digitale produktпас som fastsat i forordningen om fastlæggelse af en ramme for krav til miljøvenligt design for bæredygtige produkter og om ophævelse af direktiv 2009/125/EF.
- (13) Medlemsstaterne bør have mulighed for at opkræve et registreringsgebyr til dækning af deres omkostninger til forvaltning af systemet for geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter. Medlemsstaterne bør opkræve lavere gebyrer for mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder (MSMV'er). Kontoret skal ikke opkræve et gebyr for forvaltningen af EU-ansøgningsprocessen. Kontoret bør dog have mulighed for at opkræve et gebyr for den direkte registrering. I så fald bør de gebyrer, som kontoret opkræver, fastsættes ved en gennemførelsesretsakt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011¹⁴.
- (14) For at være berettiget til beskyttelse i medlemsstaterne bør geografiske betegnelser kun registreres på EU-plan. Medlemsstaterne bør med virkning fra den dato, hvor der indgives en ansøgning om en sådan registrering på EU-plan, dog kunne indrømme midlertidig beskyttelse på nationalt plan, uden at det berører handelen i Unionens indre marked eller den internationale handel. Den beskyttelse, der ydes ved denne forordning ved registrering, bør ligeledes være mulig for geografiske betegnelser i tredjelande, der opfylder tilsvarende kriterier, og som er beskyttet i oprindelseslandet. Kontoret bør gennemføre de tilsvarende procedurer for geografiske betegnelser med oprindelse i tredjelande.
- (15) Procedurerne for registrering, ændring af produktspecifikationen og annullering af registreringen af geografiske betegnelser med oprindelse i Unionen i henhold til denne forordning bør gennemføres af medlemsstaterne og kontoret. Medlemsstaterne og kontoret bør være ansvarlige for procedurernes forskellige faser. Medlemsstaterne bør have ansvaret for den første fase, som består i at modtage ansøgningen fra ansøgerne, vurdere ansøgningen, gennemføre en national indsigelsesprocedure og, efter positive resultater af vurderingen, fremsende EU-ansøgningen til kontoret. Kontoret bør være ansvarligt for at behandle ansøgningerne i procedures anden fase, gennemføre en international indsigelsesprocedure og træffe afgørelse om, hvorvidt den geografiske betegnelse kan indrømmes beskyttelse. Kontoret bør også gennemføre de tilsvarende procedurer for geografiske betegnelser med oprindelse i tredjelande, uden at det berører den direkte registreringsprocedure.
- (16) For at lette de nationale myndigheders forvaltning af ansøgninger om geografiske betegnelser bør det være muligt for to eller flere medlemsstater at: i) samarbejde om forvaltningen af den nationale fase af procedurerne, herunder procedurerne for registrering, behandling, national indsigelse, indgivelse af EU-ansøgningen til kontoret, ændringer af produktspecifikationen og annullering af registreringen, og ii) beslutte, at en af dem også forvalter disse procedurer på vegne af den eller de andre berørte medlemsstater. I sådanne tilfælde bør alle de berørte medlemsstater straks underrette Kommissionen og fremlægge de nødvendige oplysninger.

kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (17) Det er muligt for visse medlemsstater at opnå en undtagelse fra medlemsstaternes forpligtelse til at udpege en national myndighed for geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter med henblik på at overtage procedurerne for registrering, national indsigelse, ændringer af produktspecifikationen og annullering af registreringen under visse omstændigheder, der er fastsat i denne forordning. Denne undtagelse, der bør tage form af en kommissionsafgørelse, tager hensyn til, at visse medlemsstater ikke har et specifikt nationalt system til forvaltning af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, og at den lokale interesse i disse lande for at beskytte disse geografiske betegnelser er minimal. Under disse omstændigheder ville det ikke være berettiget at pålægge den pågældende medlemsstat at etablere en infrastruktur, ansætte det nødvendige personale og købe faciliteter til forvaltning af disse geografiske betegnelser. Det er mere effektivt og økonomisk at indføre en alternativ procedure for producentsammenslutninger fra disse medlemsstater til at beskytte deres produkter ved hjælp af en geografisk betegnelse. Den direkte registreringsprocedure har omkostningsfordele for medlemsstaterne. I henhold til denne undtagelse bør procedurerne for registrering, ændring af produktspecifikationen og annullering forvaltes direkte af kontoret. Kontoret bør i den forbindelse modtage effektiv bistand fra den pågældende medlemsstats administrative myndigheder, når kontoret anmoder herom, gennem udpegelse af et kontaktpunkt, for så vidt angår navnlig aspekter vedrørende behandlingen af ansøgningen. I disse tilfælde bør kontoret have ret til at opkræve et registreringsgebyr, da denne procedure skaber mere arbejde for kontoret end forvaltningen af EU-ansøgninger. Anvendelsen af den "direkte registreringsprocedure" bør dog ikke fritage medlemsstaterne for forpligtelsen til at udpege en kompetent myndighed til kontrol og håndhævelse og til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at håndhæve rettighederne i denne forordning. Hvis en medlemsstat beslutter sig herfor, kan den holde fast i eller udpege en kompetent myndighed til forvaltning af geografiske betegnelser og udpege en anden kompetent myndighed til kontrol og håndhævelse.
- (18) Efter at have gennemgået oplysningerne fra medlemsstaten bør Kommissionen vedtage en kommissionsafgørelse, der fastsætter medlemsstatens ret til at vælge den ekstraordinære direkte registreringsprocedure. Kommissionen bør derfor bevare retten til at ændre og tilbagetrække en afgørelse, der giver en medlemsstat mulighed for at vælge den "direkte registreringsprocedure", hvis den pågældende medlemsstat ikke opfylder betingelserne. Dette er f.eks. tilfældet, hvis antallet af direkte ansøgninger, der indgives af ansøgere fra den pågældende medlemsstat, gentagne gange over tid overstiger det af den pågældende medlemsstat oprindeligt anslåede antal.
- (19) For at sikre en sammenhængende beslutningstagnung for så vidt angår ansøgninger om beskyttelse og retlige indsigelser mod dem, som indgives inden for rammerne af den nationale procedure, bør kontoret underrettes rettidigt og regelmæssigt, når der indledes procedurer ved nationale domstole eller andre organer vedrørende en ansøgning om registrering, som medlemsstaten har fremsendt til kontoret, og om de endelige resultater heraf. Af samme grund bør en medlemsstat, hvis den mener, at en national afgørelse, på hvilken ansøgningen om beskyttelse er baseret, sandsynligvis vil blive erklæret ugyldig som følge af en national retssag, underrette kontoret om denne vurdering. Hvis medlemsstaten anmoder om suspension af behandlingen af en ansøgning på EU-plan, bør kontoret fritages for forpligtelsen til at overholde den deri fastsatte frist for behandling. For at beskytte ansøgeren mod besværlige søgsmål og bevare ansøgerens ret til at sikre beskyttelsen af en betegnelse inden for en rimelig frist, bør fritagelsen begrænses til tilfælde, hvor ansøgningen om registrering er blevet erklæret ugyldig på nationalt plan ved en umiddelbart anvendelig, men ikke endelig

retsafgørelse, eller hvor medlemsstaten finder, at søgsmålet til prøvelse af ansøgningens gyldighed er baseret på gyldige grunde.

- (20) For at give erhvervsdrivende, hvis interesser berøres af registreringen af en betegnelse, mulighed for fortsat at anvende betegnelsen i en begrænset periode, samtidig med at det er i strid med beskyttelsesordningen, bør der indrømmes særlige undtagelser for anvendelsen af betegnelserne i form af overgangsperioder. Sådanne perioder kan også tillades for at overvinde midlertidige vanskeligheder og med det langsigtede mål at sikre, at alle producenter overholder produktspecifikationen. Med forbehold af reglerne om konflikter mellem geografiske betegnelser og varemærker kan betegnelser, som ellers ville være i strid med beskyttelsen af geografiske betegnelser, fortsat anvendes på visse betingelser og i en overgangsperiode.
- (21) Kommissionen bør have ret til at overtage kontorets beføjelse til at træffe afgørelser om individuelle ansøgninger om registrering, ændring af produktspecifikationen eller annullering. Kontoret bør fortsat være ansvarligt for behandlingen af sagen og indsigelsesproceduren, når det er nødvendigt, og forelægger på grundlag af tekniske betragtninger Kommissionen et forslag til gennemførelsesretsakt. Enhver medlemsstat eller kontoret kan anmode Kommissionen om at udøve denne beføjelse. Kommissionen kan også handle på eget initiativ.
- (22) For at sikre gennemsigtighed og ensartethed i medlemsstaterne er det nødvendigt at oprette og opretholde et elektronisk EU-register over geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter. Registret bør være en elektronisk database, der lagres i et informationssystem, og offentligheden bør have adgang til at benytte registret. EU-registret over geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter bør udvikles, føres og vedligeholdes af kontoret, og det personale, der står for dets drift, bør stilles til rådighed af kontoret.
- (23) Unionen forhandler internationale aftaler med sine handelspartnere, bl.a. om beskyttelse af geografiske betegnelser. Beskyttelsen af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter i hele Unionen kan også følge af disse aftaler, uanset de internationale registreringer, der er fastsat i Genèveaftalen under Lissabonaftalen om oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser eller ansøgnings- og registreringssystemet i denne forordning. For at gøre det lettere at give offentligheden oplysninger om geografiske betegnelser, der er beskyttet i Unionen, enten i kraft af internationale registreringer, der er fastsat i Genèveaftalen, eller internationale aftaler med Unionens handelspartnere, og især for at sikre, at de geografiske betegnelser beskyttes, og at der føres kontrol med deres anvendelse, bør de geografiske betegnelser opføres i EU-registret over geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter.
- (24) For at det indre marked kan fungere optimalt, er det vigtigt, at producenter og andre berørte aktører, myndigheder og forbrugere hurtigt og let kan få adgang til de relevante oplysninger om en registreret beskyttet geografisk betegnelse.
- (25) Det er nødvendigt at sikre, at parter, der berøres af afgørelser truffet af kontoret, er beskyttet af lovgivningen. Med henblik herpå bør der fastsættes bestemmelser, der giver mulighed for at påklage afgørelser, som kontoret har truffet i procedurer i henhold til denne forordning, ved en klageinstans under kontoret. Kontorets appelkammer bør træffe afgørelse om klager. Appelkamrenes afgørelser bør kunne indbringes for Retten, som har kompetence til at omstøde eller ændre den indklagede afgørelse.

- (26) Kontoret bør oprette et informations- og varslingsystem for at forhindre misbrug af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter i domænenavnsystemet. Dette system bør give ansøgerne oplysninger om, på den ene side, hvorvidt den geografiske betegnelse er tilgængelig som domænenavn, og på den anden side, hvorvidt der er registreret et domænenavn, som er i strid med deres geografiske betegnelse. Modtagelse af sådanne varslinger vil gøre det muligt for producenterne at træffe passende foranstaltninger hurtigere og mere effektivt. Registre over nationale topdomænenavne, der er oprettet i Unionen, bør forsyne kontoret med alle de oplysninger og data, som de er i besiddelse af, og som er nødvendige for, at systemet kan drives som en opgave i samfundets interesse, dvs. oplysninger om, hvorvidt den geografiske betegnelse er tilgængelig som domænenavn, og, for så vidt angår varslinger, oplysninger om domænenavne, der er i strid hermed, datoerne for ansøgningen og registrering. Oplysningerne og dataene bør fremlægges i et maskinlæsbart format. At stille oplysningerne og dataene til rådighed for kontoret står i et rimeligt forhold til målet, da det tjener det legitime formål at sikre bedre beskyttelse og håndhævelse af geografiske betegnelser som intellektuel ejendomsret i onlinemiljøet. Dette gælder så meget desto mere, da overførslen af data om registrering af domænenavne for så vidt angår varslingerne udtrykkeligt er begrænset til domænenavne, der er identiske eller ligner hinanden, og som derfor potentielt kan krænke den pågældende geografiske betegnelse.
- (27) Det er nødvendigt at oprette et rådgivende udvalg, som er en pulje af eksperter, bestående af repræsentanter for medlemsstaterne og Kommissionen. Formålet med det rådgivende udvalg er at tilvejebringe den nødvendige lokale viden og ekspertise vedrørende visse produkter og viden om de lokale forhold, der kan påvirke resultatet af de procedurer, der er fastsat i denne forordning. For at bistå kontoret i dets vurdering af individuelle ansøgninger på et hvilket som helst tidspunkt under behandlingen, indsigelsen, klagen eller andre procedurer med særlig teknisk viden bør afdelingen for geografiske betegnelser eller appelkamrene på eget initiativ eller efter anmodning fra Kommissionen have mulighed for at høre det rådgivende udvalg. Høringen bør om nødvendigt også omfatte en generel udtalelse om vurdering af kvalitetskriterier, etablering af omdømme og anseelse, fastlæggelse af, om en betegnelse har karakter af en artsbetegnelse, og vurdering af fair konkurrence i handelstransaktioner og risikoen for vildledning af forbrugerne. Det rådgivende udvalgs udtalelser bør ikke være bindende. Proceduren for udnævnelse af eksperterne og det rådgivende udvalgs drift bør fastsættes i det rådgivende udvalgs forretningsorden, som godkendes af bestyrelsen.
- (28) Der bør indrømmes beskyttelse for betegnelser, der er opført i EU-registret over geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, for at sikre loyal brug heraf og hindre praksis, som kan vildlede forbrugerne. For at styrke beskyttelsen af geografiske betegnelser og bekæmpe forfalskning mere effektivt bør beskyttelsen af geografiske betegnelser også gælde for domænenavne på internettet. Hvad angår beskyttelse af geografiske betegnelser, er det også vigtigt, at der tages behørigt hensyn til aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder, særlig artikel 22 og 23, og til den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel, herunder dennes artikel V om transitfrihed, som blev godkendt ved Rådets afgørelse 94/800/EF¹⁵. Med

¹⁵ Rådets afgørelse 94/800/EF af 22. december 1994 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af de aftaler, der er resultatet af de multilaterale forhandlinger i Uruguay-rundens regi (1986-1994), for så vidt angår de områder, der hører under Fællesskabets kompetence (EFT L 336 af 23.12.1994, s. 1).

henblik på at styrke beskyttelsen af geografiske betegnelser og bekæmpe forfalskning mere effektivt inden for disse retlige rammer bør denne beskyttelse også gælde for varer, der indføres på Unionens toldområde uden at overgå til fri omsætning, men henføres under særlige toldprocedurer som f.eks. procedurerne vedrørende transit, oplagring, særlig anvendelse eller forarbejdning.

- (29) Der er behov for klarhed om anvendelsen af en geografisk betegnelse i salgsbetegnelsen for et fremstillet produkt, hvoraf produktet med den geografiske betegnelse, er en del eller en komponent. Det skal sikres, at en sådan anvendelse sker i overensstemmelse med rimelig handelspraksis og ikke svækker, udvander eller skader omdømmet for det produkt, der er omfattet af den geografiske betegnelse. Der bør kræves samtykke fra sammenslutningen af de berørte producenter eller den berørte individuelle producent af produkter med geografiske betegnelser for at tillade en sådan anvendelse.
 - (30) Artsbetegnelser, der har lighed med eller udgør en del af en betegnelse eller et udtryk, der er beskyttet af en geografisk betegnelse, bør beholde deres status som artsbetegnelse.
 - (31) Beskyttelsen af geografiske betegnelser skal afbalanceres med beskyttelsen af enslydende betegnelser, der er registreret som geografiske betegnelser, samt anerkendte varemærker, især i lyset af den grundlæggende ejendomsret som fastsat i artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt forpligtelser, der følger af folkeretten.
 - (32) Producentsammenslutninger spiller en vigtig rolle i processen med ansøgning om registrering af geografiske betegnelser og i forbindelse med ændring af produktspecifikationer og annulleringsanmodninger. De bør udstyres med de nødvendige midler til bedre at identificere og markedsføre deres produkters særlige kendetegn. Producentsammenslutningens rolle bør derfor præciseres.
 - (33) Forholdet mellem internetdomænenavne og geografiske betegnelser bør præciseres, hvad angår anvendelsesområdet for de afhjælpende foranstaltninger, anerkendelsen af geografiske betegnelser i forbindelse med tvistbilæggelse og redelig brug af domænenavne. Personer, der har en legitim interesse i en registreret geografisk betegnelse, bør have beføjelse til at anmode om tilbagekaldelse eller overdragelse af domænenavnet, hvis det domænenavn, der er i konflikt hermed, er blevet registreret af indehaveren, uden at denne har rettigheder til eller legitim interesse i den geografiske betegnelse, eller hvis det er blevet registreret eller anvendes i ond tro, og brugen heraf er i strid med beskyttelsen af en geografisk betegnelse. Alternative tvistbilæggelsesprocedurer bør ikke berøre muligheden for at indbringe tvister om domænenavne for en national domstol.
 - (34) Forholdet mellem varemærker og geografiske betegnelser bør også præciseres med hensyn til kriterierne for afvisning af varemærkeansøgninger, ugyldiggørelse af varemærker og sameksistens mellem varemærker og geografiske betegnelser.
 - (35) For ikke at skabe urimelige konkurrencevilkår bør alle producenter, herunder også producenter i tredjelande, kunne anvende en registreret geografisk betegnelse, forudsat at det pågældende produkt opfylder kravene i den pågældende produktspecifikation eller det pågældende enhedsdokument eller et dokument, der svarer til sidstnævnte, dvs. en fuldstændig sammenfatning af produktspecifikationen. Det system, som
-

medlemsstaterne indfører, skal også sikre, at producenter, der overholder reglerne, er omfattet af kontrollen af, at produktspecifikationen overholdes.

- (36) Da det er første gang, at der indføres et EU-dækkende system til beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, er det vigtigt at øge bevidstheden blandt forbrugere, producenter, navnlig MSMV'er og offentlige myndigheder på nationalt, regionalt og lokalt plan om initiativet.
- (37) De symboler, angivelser og forkortelser, som angiver en registreret geografisk betegnelse og de dermed forbundne EU-rettigheeder, bør beskyttes i både Unionen og i tredjelande for at sikre, at de kun anvendes i forbindelse med ægte produkter, og at forbrugerne ikke vildledes med hensyn til produkternes kvalitet.
- (38) Anvendelsen af EU-symboler og angivelser på emballagen for håndværks- og industriprodukter, der er mærket med en geografisk betegnelse, bør anbefales for at gøre forbrugerne mere fortrolige med denne produktkategori og de tilknyttede garantier og for at gøre disse produkter mere genkendelige på markedet og dermed lette kontrollen. Anvendelsen af sådanne symboler og angivelser bør fortsat være frivillig hvad angår tredjelandes geografiske betegnelser.
- (39) Af hensyn til klarheden for forbrugerne og for at skabe størst mulig sammenhæng med den reviderede forordning om beskyttelse af geografiske betegnelser for landbrugsprodukter, fødevarer, vin og spiritus bør det EU-symbol, der anvendes på emballagen for håndværks- og industriprodukter med en geografisk betegnelse, være identisk med det, der anvendes på emballagen for landbrugsprodukter, fødevarer, vin og spiritus med en geografisk betegnelse som fastlagt i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 664/2014¹⁶.
- (40) Merværdien af geografiske betegnelser ligger i forbrugernes tillid. En sådan tillid kan kun være velbegrundet, hvis registreringen af geografiske betegnelser ledsages af effektiv verifikation og kontrol, herunder producentens rettidige omhu.
- (41) For at sikre forbrugerne de særlige kendetegn ved håndværks- og industriprodukter, der er beskyttet af geografiske betegnelser, bør producenterne være underlagt et system, hvormed overensstemmelsen med produktspecifikationen kan verificeres, inden produktet markedsføres. Medlemsstaterne bør frit kunne indføre et tredjepartsverifikationssystem, der forvaltes af de kompetente myndigheder og produktcertificeringsorganerne, til hvilke disse myndigheder delegerer bestemte offentlige kontrolopgaver, eller et verifikationssystem baseret på en producents egenerklæring. Egenerklæringen bør indgives til de kompetente myndigheder, der sikrer overensstemmelse med produktspecifikationen.
- (42) For at sikre overensstemmelse med produktspecifikationen, efter at produktet er bragt i omsætning, bør de kompetente myndigheder gennemføre offentlig kontrol på markedet ud fra en risikoanalyse og med passende hyppighed, i betragtning af sandsynligheden for manglende overensstemmelse, herunder svigagtig eller vildledende praksis.

¹⁶ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 664/2014 af 18. december 2013 om supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 med hensyn til fastlæggelsen af EU-symboler for beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter og med hensyn til visse regler om oprindelse, visse procedureregler og visse yderligere overgangsbestemmelser (EUT L 179 af 19.6.2014, s. 17).

- (43) Håndhævelse af geografiske betegnelser på markedet er vigtig for at forhindre svigagtig og vildledende praksis og dermed sikre, at producenterne af produkter med en geografisk betegnelse belønnes korrekt for merværdien af deres produkter med en geografisk betegnelse, og at ulovlige brugere af disse geografiske betegnelser forhindres i at sælge deres produkter. Ud over kontrol af producenterne bør medlemsstaterne derfor også træffe passende administrative og retlige foranstaltninger for at forhindre eller stoppe anvendelsen af betegnelser for produkter eller tjenesteydelser, der er i strid med de beskyttede geografiske betegnelser, når sådanne produkter produceres og markedsføres, eller når sådanne tjenesteydelser markedsføres, på deres område. Med henblik på håndhævelse af geografiske betegnelser er de foranstaltninger, procedurer og retsmidler, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF¹⁷, tilgængelige, da de finder anvendelse på enhver krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder.
- (44) Medlemsstaterne bør give producenterne mulighed for at opfylde deres forpligtelse til at udvise rettidig omhu ved at indgive en egenerklæring til de kompetente myndigheder hvert tredje år med henblik på at dokumentere fortsat overensstemmelse med produktspecifikationen. Det bør kræves, at producenterne straks fornyer deres egenerklæring, hvis der sker en ændring af produktspecifikationen eller en ændring, der påvirker det pågældende produkt. Anvendelsen af en egenerklæring bør ikke forhindre producenter i at få overensstemmelse med produktspecifikationen helt eller delvist certificeret af godkendte tredjeparter. En tredjepartscertificering bør kunne supplere en egenerklæring, men ikke erstatte den.
- (45) Egenerklæringen bør give de kompetente myndigheder alle nødvendige oplysninger om produktet og dets overensstemmelse med produktspecifikationen. For at sikre, at oplysningerne i egenerklæringen er fuldt dækkende, bør der i bilaget fastlægges en harmoniseret struktur for sådanne erklæringer. Det er vigtigt at sikre, at egenerklæringen udfyldes sandfærdigt og nøjagtigt. Producenten bør derfor påtage sig det fulde ansvar for oplysningerne i egenerklæringen og bør kunne fremlægge den dokumentation, der er nødvendig for at kunne verificere disse oplysninger.
- (46) Hvis der er indført en certificeringsprocedure baseret på egenerklæring, skal de kompetente myndigheder foretage stikprøvekontrol.
- (47) I tilfælde af manglende overensstemmelse med produktspecifikationen skal de kompetente myndigheder træffe passende foranstaltninger for at sikre, at de pågældende producenter retter op på situationen, og for at forhindre yderligere tilfælde af manglende overensstemmelse. Medlemsstaterne bør desuden fastsætte sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, og som har til formål at afskrække producenterne fra at udvise svigagtig adfærd.
- (48) Gebyrer eller afgifter, der er forbundet med kontrol og verifikation, bør dække, men ikke overstige, de kompetente myndigheders omkostninger, herunder indirekte omkostninger, ved offentlig kontrol. Indirekte omkostninger kan eventuelt omfatte omkostningerne ved den tilrettelæggelse og støtte, der er nødvendig for planlægning og udførelse af offentlig kontrol. Sådanne omkostninger bør beregnes ud fra den enkelte offentlige kontrol eller ud fra den samlede offentlige kontrol, der er gennemført i en given periode. Hvis gebyrer eller afgifter pålægges ud fra de faktiske

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder.

omkostninger til den enkelte offentlige kontrol, bør producenter med gode resultater med hensyn til overensstemmelse betale lavere samlede afgifter end dem, der ikke overholder reglerne, da producenter med gode resultater med hensyn til overensstemmelse bør være omfattet af mindre hyppig offentlig kontrol. For at fremme overholdelse af EU-lovgivningen fra alle producenters side, uanset hvilken metode (på grundlag af de faktiske omkostninger eller et fast beløb) den enkelte medlemsstat har valgt til beregning af gebyrerne eller afgifterne, bør gebyrer eller afgifter, hvis de beregnes ud fra de kompetente myndigheders samlede udgifter i en given periode og opkræves hos alle producenter, uanset om de er omfattet af offentlig kontrol i referenceperioden eller ej, beregnes således, at de belønner producenter med konsekvent gode resultater med hensyn til overholdelse af EU-lovgivningen. Der bør ikke opkræves gebyr for indgivelse af egenerklæringen og behandlingen heraf.

- (49) For at sikre upartiskhed og effektivitet bør de kompetente myndigheder, der udpeges til at foretage verifikation af overensstemmelse med produktspecifikationen, opfylde en række operationelle kriterier. For at lette kontrolopgaven og gøre systemet mere effektivt bør de kompetente myndigheder kunne uddelegere kompetencer vedrørende udførelsen af specifikke kontrolopgaver til en juridisk person, der certificerer, at produkter, der er omfattet af en geografisk betegnelse, er i overensstemmelse med produktspecifikationen ("produktcertificeringsorgan"). Det bør også overvejes at uddelegere sådanne kompetencer til fysiske personer.
- (50) Medlemsstaterne og kontoret bør offentliggøre oplysninger om de kompetente myndigheder og produktcertificeringsorganerne for at sikre gennemsigtighed og give interesserede parter mulighed for at kontakte dem.
- (51) De europæiske standarder (EN-standarder), som er udarbejdet af Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN), og de internationale standarder, der er udarbejdet af Den Internationale Standardiseringsorganisation (ISO), bør anvendes med henblik på akkrediteringen af produktcertificeringsorganer og af disse organer i forbindelse med deres virksomhed. Akkrediteringen af disse organer bør finde sted i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008¹⁸. Fysiske personer bør råde over ekspertise, udstyr og infrastruktur i fornødent omfang til at kunne varetage de offentlige kontrolopgaver, som de har fået delegeret, have passende kvalifikationer og erfaring og handle upartisk og være uden interessekonflikter, for så vidt angår udøvelsen af de offentlige kontrolopgaver, som de har fået delegeret. Produktcertificeringsorganer, der er etableret uden for Unionen, bør påvise overensstemmelse med EU-standarder eller internationalt anerkendte standarder på grundlag af et certifikat udstedt af et organ, der har undertegnet en multilateral aftale om gensidig anerkendelse inden for rammerne af International Accreditation Forum.
- (52) For at styrke beskyttelsen af geografiske betegnelser og bekæmpe forfalskning mere effektivt bør beskyttelsen af geografiske betegnelser gælde både offline- og onlinemiljøet, herunder domænenavne på internettet. Formidlingstjenester, især onlineplatforme, bliver i stigende grad anvendt til salg af produkter, herunder produkter med en geografisk betegnelse, og i nogle tilfælde kan onlineplatforme være et vigtigt område, når det gælder forebyggelse af svig. I denne forbindelse bør oplysninger

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 339/93 (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30).

vedrørende reklame for, salgsmæssigt for og salg af varer, der er i strid med beskyttelsen af geografiske betegnelser, jf. artikel 35, betragtes som ulovligt indhold som omhandlet i artikel 2, litra g), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) xxxx/2022¹⁹ og være underlagt forpligtelser og foranstaltninger i henhold til nævnte forordning.

- (53) Eftersom et produkt, der er omfattet af en geografisk betegnelse, som er udfærdiget i en medlemsstat, kan sælges i en anden medlemsstat, bør der sikres administrativ bistand mellem medlemsstaterne for at muliggøre effektiv kontrol, og de praktiske aspekter heraf bør fastsættes.
- (54) For at det indre marked kan fungere optimalt, er det vigtigt, at producenterne i forskellige situationer hurtigt og nemt kan bevise, at de har tilladelse til at anvende en beskyttet betegnelse, f.eks. ved toldmyndighedernes kontrol, markedsinspektioner eller på anmodning af erhvervsdrivende. Med henblik herpå bør producenten have et officielt certifikat eller andet bevis for retten til at fremstille det produkt, der er omfattet af den geografiske betegnelse, til sin rådighed.
- (55) Unionens indsats efter tiltrædelsen af Genèveaftalen er reguleret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1753²⁰. Visse bestemmelser i nævnte forordning bør ændres for at sikre sammenhæng med indførelsen af beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter på EU-plan i overensstemmelse med nærværende forordning. I den forbindelse bør kontoret spille rollen som Unionens kompetente myndighed for så vidt angår geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter i henhold til Genèveaftalen. De bestemmelser i forordning (EU) 2019/1753, der finder anvendelse på geografiske betegnelser, som ikke er omfattet af forordninger om EU's ordninger for beskyttelse af geografiske betegnelser for landbrugsprodukter, bør bringes i overensstemmelse med nærværende forordning.
- (56) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001²¹ bør ændres. Artikel 151 i nævnte forordning fastsætter kontorets opgaver. Forvaltning og fremme af geografiske betegnelser, navnlig de opgaver, der overdrages til kontoret i henhold til denne forordning, bør føjes til artikel 151 i nævnte forordning. For at sikre sammenhæng med denne forordning bør der desuden i nævnte forordning indsættes en bestemmelse om oprettelse af et system for information og varsling om domænenavne for EU-varemærker.
- (57) For så vidt angår de opgaver, der overdrages til kontoret i henhold til denne forordning, er kontorets sprog alle Unionens officielle sprog. Kontoret kan acceptere verificerede oversættelser til et af Unionens officielle sprog af dokumenter og oplysninger vedrørende ansøgninger om registrering, ændring af produktspecifikation og annulleringsprocedurer indgivet fra tredjelande. Kontoret kan om nødvendigt anvende verificerede maskinoversættelser.
- (58) Det digitale system bør omfatte et front office og et back office og muliggøre en gnidningsløs forbindelse og grænseflade og integration med de nationale

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et indre marked for digitale tjenester (retsakten om digitale tjenester) og om ændring af direktiv 2000/31/EF.

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1753 af 23. oktober 2019 om Unionens indsats efter tiltrædelsen af Genèveaftalen under Lissabonaftalen om oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser (EUT L 271 af 24.10.2019, s. 1).

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 af 14. juni 2017 om EU-varemærker (EUT L 154 af 16.6.2017, s. 1).

myndigheders IT-systemer, Unionens register over geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter og det IT-system, der anvendes af Verdensorganisationen for Intellectuel Ejendomsret med henblik på beskyttelse gennem Genèveaftalen under Lissabonaftalen. EU-registret over geografiske betegnelser, som er tildelt af kontoret til håndværks- og industriprodukter, bør have samme udseende og mindst have de samme funktioner som registret over geografiske betegnelser for vin, fødevarer og landbrugsprodukter.

- (59) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår: i) fastsættelse af regler, som begrænser oplysningerne i produktspecifikationen, hvis en sådan begrænsning er nødvendig for at undgå alt for omfattende ansøgninger om registrering, ii) fastsættelse af regler for produktspecifikationens udformning, iii) præcisering af formatet og onlineudformningen af det relevante enhedsdokument, iv) præcisering af formatet og onlineudformningen af den ledsagende dokumentation, v) fastsættelse af gebyrernes størrelse og betalingsmåde, vi) angivelse af de nærmere detaljer vedrørende kriterierne for indgivelse af direkte ansøgninger og procedurerne for udarbejdelse og indgivelse af direkte ansøgninger, vii) præcisering af procedurerne og kriterierne for udarbejdelse og indgivelse af ansøgninger samt deres form og udformning for at lette ansøgningsprocessen, herunder for ansøgninger, der vedrører mere end ét nationalt område, viii) fastsættelse af de nødvendige regler for indgivelse af officielle bemærkninger fra nationale myndigheder og personer med en legitim interesse med henblik på at lette den officielle indgivelse af bemærkninger og forbedre forvaltningen af indsigelsesproceduren, ix) præcisering af formatet og onlineudformningen af indsigelser og en eventuel procedure for bemærkninger, x) fastsættelse af bestemmelser om beskyttelse af geografiske betegnelser, xi) beslutningstagning om beskyttelse af geografiske betegnelser for produkter fra tredjelande, der er beskyttet i Unionen i henhold til en international aftale, som Unionen er kontraherende part i, xii) præcisering af indholdet og udformningen af EU-registret over geografiske betegnelser, xiii) præcisering af formatet og onlineudformningen af udskrifter fra EU-registret over geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, xiv) fastlæggelse af nærmere regler for procedurer for og formen og udformningen af en ændringsansøgning om en EU-ændring og for procedurer for, formen og meddelelse af standardændringer til kontoret, xv) fastlæggelse af nærmere regler for procedurer og form i forbindelse med annulleringsproceduren samt for udformningen af anmodningerne, xvi) fastlæggelse af de tekniske specifikationer for EU-symbolet og for betegnelserne samt reglerne for anvendelsen heraf på produkter, der markedsføres under en beskyttet geografisk betegnelse, herunder bestemmelser om hvilke sprog, der skal anvendes, xvii) præcisering af arten og typen af de oplysninger, der skal udveksles, og metoderne til udveksling af oplysninger i forbindelse med gensidig bistand. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011²².
- (60) For at ændre eller supplere visse ikkevæsentlige bestemmelser i denne forordning bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde delegeres til Kommissionen for så vidt angår kravene eller anførelse af yderligere elementer i den ledsagende dokumentation,

22

EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

fastlæggelse af procedurer og betingelser for udarbejdelse og indgivelse af EU-ansøgninger om registrering, regler om overdragelse af driften af EU-registret over geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter til kontoret, det formelle indhold af klagen, proceduren for indgivelse og behandling af en klage samt det formelle indhold og formen af appelkammerets afgørelser, oplysningerne og kravene vedrørende egenerklæringen og kontorets tekniske bistand. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning²³. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

- (61) Den nuværende beskyttelse af geografiske betegnelser på nationalt plan er baseret på forskellige reguleringsmæssige tilgange. Eksistensen af to parallelle systemer på EU-plan og nationalt plan kan indebære en risiko for, at der opstår forvirring blandt forbrugere og producenter. Erstatningen af specifikke nationale systemer for beskyttelse af geografiske betegnelser med et EU-dækkende regelsæt vil skabe retssikkerhed, mindske den administrative byrde for de nationale myndigheder, sikre fair konkurrence mellem producenter af produkter med sådanne betegnelser samt forudsigelige og relativt lave omkostninger og øge produkternes troværdighed i forbrugernes øjne. Med henblik herpå vil den specifikke nationale beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter ophøre med at eksistere et år efter denne forordnings ikrafttræden. Beskyttelsen kan forlænges, indtil registreringsproceduren er afsluttet for de nationale geografiske betegnelser, der er identificeret af interesserede medlemsstater. Nogle medlemsstater, der er parter i Lissabonaftalen om beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og deres internationale registrering, har registreret geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter og beskyttet geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter med oprindelse i tredjelande i henhold til nævnte aftale. Forordning (EU) 2019/1753 bør derfor ændres for at give mulighed for fortsat beskyttelse af disse geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter.
- (62) Da der er brug for et vist tidsrum til at sikre, at de rammer, der er nødvendige for, at denne forordning kan fungere efter hensigten, er på plads for at kunne oprette et EU-registreringssystem og et internationalt registreringssystem (herunder IT-system, oprettelse og forvaltning af EU-registret over geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, EU-systemet for varsling om misbrug af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter på internettet osv.), bør denne forordning begynde at finde anvendelse [XX] måneder efter datoen for dens ikrafttræden.
- (63) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, i forordning (EU) 2018/1725 og afgav en udtalelse den (...) —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

²³ Interinstitutionel aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om bedre lovgivning (EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1).

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes der regler for:

- a) registrering, beskyttelse, kontrol og håndhævelse af visse betegnelser, der identificerer håndværks- og industriprodukter med særlige egenskaber, et bestemt omdømme eller andre kendetegn, der er knyttet til deres geografiske oprindelse, og
- b) geografiske betegnelser, der er opført i det internationale register, der er oprettet i henhold til det internationale registrerings- og beskyttelsessystem, der er baseret på Genèveaftalen under Lissabonaftalen om oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, der forvaltes af Verdensorganisationen for Intellektuel Ejendomsret (WIPO).

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på håndværks- og industriprodukter, der er opført i den kombinerede nomenklatur i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87²⁴.
2. Denne forordning finder ikke anvendelse på spiritus som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/787²⁵, vin som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013²⁶ eller på landbrugsprodukter og fødevarer, der er beskyttet i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012²⁷.
3. Registreringer og beskyttelse af geografiske betegnelser berører ikke producenterne forpligtelse til at overholde andre EU-bestemmelser, navnlig vedrørende markedsføring af produkter og navnlig vedrørende produktmærkningskrav, produktsikkerhed, forbrugerbeskyttelse og markedsovervågning.

²⁴ Rådets forordning (EØF) nr. 2685/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1).

²⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/787 af 17. april 2019 om definition, beskrivelse, præsentation og mærkning af spiritus, brugen af betegnelser for spiritus i præsentation og mærkning af andre fødevarer, beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus, brugen af landbrugsethanol og landbrugsdestillater i alkoholholdige drikkevarer samt om ophævelse af forordning (EF) nr. 110/2008 (EUT L 130 af 17.5.2019, s. 1).

²⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671).

²⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1).

4. Det system for geografiske betegnelser, der er fastsat i denne forordning, finder anvendelse uanset Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535²⁸.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) "håndværksprodukter": produkter, der fremstilles enten fuldstændigt manuelt eller ved hjælp af manuelle redskaber eller ved hjælp af mekaniske midler, når det direkte manuelle bidrag er den vigtigste bestanddel af det færdige produkt
- b) "industriprodukter": produkter, der fremstilles på en standardiseret måde, typisk i større mængder og ved hjælp af maskiner
- c) "den kombinerede nomenklatur": den kombinerede nomenklatur som fastsat i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 2658/87
- d) "producentsammenslutning": enhver organisation, uanset dennes retlige status, hvis medlemmer hovedsagelig er producenter eller forarbejdningsevksomheder, der arbejder med samme produkt
- e) "produktionstrin": ethvert trin i produktionen, forarbejdningen eller tilvirkningen indtil det tidspunkt, hvor produktet er i den form, hvori det skal bringes i omsætning på det indre marked
- f) "traditionel" og "tradition" i tilknytning til et produkt med oprindelse i et geografisk område: dokumenteret historisk anvendelse af producenter i et fællesskab i en periode, der muliggør overførsel mellem generationer
- g) "producent": erhvervsdrivende, der gennemfører et produktionstrin for et produkt, hvis navn er beskyttet ved en geografisk betegnelse, herunder forarbejdningsaktiviteter, der er omfattet af produktspecifikationen
- h) "artsbetegnelse":
 - i) produktbetegnelser, der, selv om de henviser til det sted, den region eller det land, hvor produktet oprindeligt blev produceret eller markedsført, er blevet den almindelige betegnelse for produktet i Unionen eller
 - ii) en fællesbetegnelse, der beskriver den type af produkter, produktetegenskaber eller andre udtryk, der ikke henviser til et bestemt produkt
- i) "produktcertificeringsorgan": en juridisk person, der certificerer, at produkter, der er omfattet af geografiske betegnelser, er i overensstemmelse med produktspecifikationen, i forbindelse med udførelsen af en delegeret offentlig kontrolopgave eller et andet mandat
- j) "egenerklæring": et dokument, hvori en producent eller en bemyndiget repræsentant på eget ansvar angiver, at produktet er i overensstemmelse med den tilhørende produktspecifikation, og at alle nødvendige kontrolforanstaltninger med henblik på korrekt konstatering af overensstemmelse er foretaget for at dokumentere den lovlige

²⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EUT L 241 af 17.9.2015, s. 1).

anvendelse af den geografiske betegnelse over for medlemsstaternes kompetente myndigheder

- k) "meddelelse om bemærkninger": en skriftlig bemærkning indgivet til Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret ("kontoret") med angivelse af unøjagtigheder i ansøgningen, uden at indsigelsesproceduren udløses.

Artikel 4

Databeskyttelse

1. Kommissionen og kontoret betragtes som dataansvarlige som omhandlet i artikel 3, nr. 9, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725²⁹ i forbindelse med behandling af personoplysninger i den procedure, som den er kompetent til at følge i overensstemmelse med nærværende forordning.
2. Medlemsstaternes kompetente myndigheder betragtes som dataansvarlige som omhandlet i artikel 4, nr. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679³⁰ i forbindelse med behandling af personoplysninger i de procedurer, som de er kompetente til at følge i overensstemmelse med nærværende forordning.

Artikel 5

Krav til en geografisk betegnelse

For at navnet på et håndværks- eller industriprodukt kan opnå beskyttelse af en "geografisk betegnelse", skal produktet opfylde følgende krav:

- a) produktet skal have oprindelse et bestemt sted, i en bestemt region eller i et bestemt land
- b) dets særlige egenskaber, omdømme eller andre kendetegn kan hovedsagelig tilskrives dets geografiske oprindelse, og
- c) mindst ét af produktets produktionstrin finder sted i det afgrænsede geografiske område.

²⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

³⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

AFSNIT II

REGISTRERING AF GEOGRAFISKE BETEGNELSER

Kapitel 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 6

Ansøger

1. Ansøgninger om registrering af geografiske betegnelser kan kun indgives af en producentsammenslutning for det produkt ("ansøgende producentsammenslutning"), hvis betegnelse foreslås registreret. Regionale eller lokale offentlige enheder kan være behjælpelige ved udarbejdelsen af ansøgningen og i forbindelse med den dermed forbundne procedure.
2. En myndighed udpeget af en medlemsstat kan anses for at være en ansøgende producentsammenslutning med henblik på dette afsnit, hvis det ikke er muligt for de pågældende producenter at danne en sammenslutning på grund af deres antal, geografiske placering eller organisatoriske karakteristika. Hvis en sådan repræsentation finder sted, skal den i artikel 11, stk. 3, omhandlede ansøgning indeholde disse begrundelser for en sådan repræsentation.
3. En enkelt producent kan anses for at være en ansøgende producentsammenslutning med henblik på dette afsnit, hvis følgende to betingelser er opfyldt:
 - a) den pågældende person er den eneste producent, der er rede til at indgive en ansøgning om registrering af en geografisk betegnelse
 - b) det pågældende geografiske område defineres ved naturlige landskabstræk uden henvisning til ejendomsgrænser og har træk, der adskiller sig væsentligt fra de tilstødende områders træk, eller produktets kendetegn er forskellige fra kendetegnene ved de produkter, der produceres i de tilstødende områder.
4. Hvis der er tale om en geografisk betegnelse, der udpeger et geografisk område på tværs af en grænse, kan producentsammenslutninger fra forskellige medlemsstater indgive en fælles ansøgning om registrering af en geografisk betegnelse fra en af medlemsstaterne. Hvis det geografiske område på tværs af en grænse vedrører en medlemsstat og et tredjeland, kan de indgive en fælles ansøgning om registrering til den nationale myndighed i den pågældende medlemsstat. Hvis det geografiske område på tværs af en grænse vedrører flere tredjelande, kan flere producentsammenslutninger indgive en fælles ansøgning til kontoret.

Artikel 7

Produktspecifikation

1. Håndværks- og industriprodukter, hvis navne er registreret som geografisk betegnelse, skal være i overensstemmelse med en produktspecifikation, som mindst skal omfatte:
 - a) det navn, der skal beskyttes som en geografisk betegnelse, og som enten kan være et geografisk navn på produktionsstedet for et bestemt produkt, eller et

- navn, der anvendes i handelen eller almindeligt sprog til at beskrive det specifikke produkt i det afgrænsede geografiske område
- b) en beskrivelse af produktet, herunder, hvis det er relevant, råmaterialerne
 - c) specifikationen for det afgrænsede geografiske område, der skaber den i litra g) omhandlede sammenhæng
 - d) bevis for, at produktet har oprindelse i det afgrænsede geografiske område, der er specificeret i artikel 5, litra c)
 - e) en beskrivelse af metoden til produktion eller fremstilling af produktet og, hvis det er relevant, de traditionelle metoder og særlige fremgangsmåder, der anvendes
 - f) oplysninger om emballering, hvis den ansøgende producentsammenslutning beslutter dette og giver en behørig produktspecifik begrundelse for, hvorfor emballeringen skal finde sted i det afgrænsede geografiske område for at bevare produktets kvalitet, sikre dets oprindelse eller sikre, at der føres kontrol, under hensyntagen til EU-retten, navnlig vedrørende fri bevægelighed for varer og fri udveksling af tjenesteydelser
 - g) oplysninger om sammenhængen mellem produktets særlige egenskaber, omdømme eller andre kendetegn og den geografiske oprindelse, der er omhandlet i artikel 5, litra b)
 - h) eventuelle særlige regler for mærkning af det pågældende produkt
 - i) andre gældende krav, som eventuelt er fastsat af medlemsstaterne eller, hvis det er relevant, en producentsammenslutning, under hensyntagen til, at sådanne krav skal være objektive, ikkediskriminerende og forenelige med EU-retten.
2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler, der begrænser oplysningerne i produktspecifikationen, jf. stk. 1, hvis en sådan begrænsning er nødvendig for at undgå overdrevent omfattende ansøgninger om registrering og regler om udformningen af produktspecifikationen. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 65, stk. 2.

Artikel 8

Enhedsdokument

1. Enhedsdokumentet skal omfatte følgende:
- a) de følgende vigtigste oplysninger fra produktspecifikationen:
 - i) betegnelser
 - ii) en beskrivelse af produktet, herunder, hvis det er relevant, særlige regler for emballering og mærkning
 - iii) en kort angivelse af det geografiske områdes afgrænsning
 - b) en beskrivelse af produktets tilknytning til den geografiske oprindelse som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra g), herunder, hvis det er relevant, de specifikke dele af produktbeskrivelsen eller produktionsmetoden, der begrundes denne tilknytning.

2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter formatet og onlineudformningen af det enhedsdokument, der er omhandlet i stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 65, stk. 2.

Artikel 9

Dokumentation, der ledsager ansøgningen om registrering

1. Den dokumentation, der ledsager ansøgningen om registrering ("den ledsagende dokumentation"), skal omfatte følgende:
 - a) oplysninger om eventuelle foreslåede begrænsninger i anvendelsen eller beskyttelsen af den geografiske betegnelse og eventuelle overgangsforanstaltninger foreslået af den ansøgende producentsammenslutning eller af de nationale myndigheder, navnlig efter den nationale behandlings- og indsigelsesprocedure
 - b) navn og kontaktoplysninger på den ansøgende producentsammenslutning
 - c) navn og kontaktoplysninger på den kompetente myndighed og/eller det produktcertificeringsorgan, der verificerer overensstemmelsen med bestemmelserne i produktspecifikationen
 - d) en erklæring om, hvorvidt ansøgeren ønsker at modtage varslinger om domænenavne som omhandlet i artikel 31
 - e) eventuelle andre oplysninger, som medlemsstaten eller ansøgeren anser for relevante.
2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter til supplerung af denne forordning med bestemmelser, der præciserer kravene eller anfører yderligere elementer i den ledsagende dokumentation, der skal fremlægges.
3. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter formatet og onlineudformningen af den ledsagende dokumentation. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 65, stk. 2.

Artikel 10

Registreringsgebyrer

1. Medlemsstaterne kan opkræve et gebyr til dækning af omkostningerne til forvaltning af systemet for geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter som omhandlet i denne forordning, herunder omkostninger i forbindelse med behandling af ansøgninger, indsigelser, ændringsansøgninger og annulleringsanmodninger.
2. Hvis en medlemsstat opkræver et gebyr, skal gebyrets størrelse være rimeligt, fremme konkurrenceevnen for producenterne af de geografiske betegnelser og tage hensyn til situationen for mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder.
3. Kontoret opkræver ikke gebyr for procedurer i henhold til denne forordning.
4. Uanset stk. 3 opkræver kontoret et gebyr i forbindelse med den direkte registreringsprocedure, der er omhandlet i artikel 15, i forbindelse med den procedure, der er omhandlet i artikel 17, stk. 3, og for klager ved appelkamrene, jf. artikel 30. Der kan også opkræves gebyrer for ændring af produktspecifikationen og annullering, hvis proceduren vedrører en betegnelse, der er registreret i henhold til artikel 15 eller artikel 17, stk. 3.

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte størrelsen af de gebyrer, som kontoret opkræver, og de måder, hvorpå de skal betales, eller, hvis der er tale om et klagegebyr ved appelkamrene, tilbagebetaling. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 65, stk. 2.

Kapitel 2

Den nationale fase i registreringen

Artikel 11

Udpegelse af kompetent myndighed og procedure for national ansøgning

1. Med forbehold af denne artikels stk. 4 og artikel 15 opretholder eller udpeger hver medlemsstat en kompetent myndighed til at forvalte den nationale fase i registreringen og andre procedurer for geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter.
2. Med forbehold af denne artikels stk. 4 og artikel 15 indgives en ansøgning om registrering af en geografisk betegnelse med oprindelse i Unionen til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor det pågældende produkt har oprindelse.
3. Ansøgningen skal indeholde:
 - a) den i artikel 7 omhandlede produktspecifikation
 - b) det i artikel 8 omhandlede enhedsdokument
 - c) den i artikel 9 omhandlede ledsagende dokumentation.
4. To eller flere medlemsstater kan aftale, at den kompetente myndighed i en af medlemsstaterne er ansvarlig for den nationale fase i registreringen og andre procedurer, herunder indgivelse af EU-ansøgningen til kontoret, også på den anden medlemsstats eller de andre medlemsstats vegne.

Artikel 12

De kompetente myndigheders behandling af ansøgningen

Den kompetente myndighed behandler ansøgningen og kontrollerer, at produktet opfylder kravene til geografiske betegnelser, jf. artikel 5, og fremlægger de oplysninger, der er nødvendige for registrering, jf. artikel 7, 8 og 9.

Artikel 13

National indsigelsesprocedure

1. Efter afslutningen af den i artikel 12 omhandlede behandling gennemfører den kompetente myndighed en national indsigelsesprocedure. Denne procedure skal sikre offentliggørelse af ansøgningen og fastsætte en periode på mindst 60 dage fra datoen for offentliggørelsen, inden for hvilken enhver person, der har en legitim interesse og er etableret eller har bopæl på den medlemsstats område, der er ansvarlig for den nationale fase i registreringen, eller på de medlemsstats område, hvor det pågældende produkt har sin oprindelse ("national indsigende part"), kan indgive en indsigelse mod ansøgningen til den kompetente myndighed i den medlemsstat, der er ansvarlig for den nationale fase i registreringen.

2. Den kompetente myndighed fastsætter de nærmere bestemmelser for indsigelsesproceduren. Disse nærmere bestemmelser kan omfatte kriterier for en indsigelses antagelighed, en periode med konsultationer mellem ansøgeren og hver national indsigende part og fremlæggelse af en rapport fra ansøgeren om resultatet af konsultationerne, herunder eventuelle ændringer, som ansøgeren har foretaget i ansøgningen.

Artikel 14

Afgørelse om national ansøgning

1. Hvis den kompetente myndighed efter behandlingen af ansøgningen og vurderingen af resultaterne af eventuelle indsigelser, der er modtaget, og eventuelle ændringer i ansøgningen, som er aftalt med ansøgeren, finder, at kravene i denne forordning er opfyldt, træffer den en positiv afgørelse og indgiver en EU-ansøgning om registrering i overensstemmelse med artikel 17.
2. Den kompetente myndighed sikrer, at dens afgørelse offentliggøres, og at enhver person med en legitim interesse har mulighed for at appellere afgørelsen. Den kompetente myndighed sikrer, at den produktspecifikation, der ligger til grund for dens positive afgørelse, offentliggøres, og giver elektronisk adgang til produktspecifikationen.

Artikel 15

Direkte registrering

1. Uanset artikel 11 bemyndiges Kommissionen til at fritage en medlemsstat for forpligtelsen til at udpege en kompetent myndighed i overensstemmelse med artikel 11, stk. 1, og til at behandle ansøgninger om geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter på nationalt plan, hvis medlemsstaten senest seks måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden forelægger Kommissionen dokumentation for, at følgende betingelser er opfyldt:
 - a) den pågældende medlemsstat har ikke indført et nationalt sui generis-system til forvaltning af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, og
 - b) den pågældende medlemsstat indgiver en anmodning om fravalg ledsaget af en vurdering til Kommissionen, hvoraf det fremgår, at den lokale interesse i at beskytte håndværks- og industriprodukter med en geografisk betegnelse er lav.
2. Kommissionen kan anmode medlemsstaten om yderligere oplysninger, inden den vedtager en kommissionsafgørelse om undtagelsen i stk. 1.
3. Når en medlemsstat gør brug af undtagelsen i henhold til stk. 1, sendes ansøgningen fra en producentsammenslutning i den pågældende medlemsstat om registrering, annullering eller ændring af produktspecifikationen for en geografisk betegnelse med oprindelse i Unionen direkte til kontoret.
4. En medlemsstat, der har anvendt undtagelsen i henhold til stk. 1, kan beslutte at trække sit fravalg tilbage og udpege en kompetent myndighed til at forvalte ansøgninger om geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter. En sådan beslutning berører ikke igangværende registreringsprocedurer. Medlemsstaten underretter skriftligt Kommissionen om sin beslutning om at trække fravalget tilbage.

5. Hvis antallet af direkte ansøgninger indgivet af ansøgere fra en medlemsstat, der har fravalgt at deltage, væsentligt overstiger det skøn, der er givet i den vurdering, som medlemsstaten har indgivet i henhold til stk. 1, kan Kommissionen trække den afgørelse, der er omhandlet i stk. 2, tilbage.
6. Medlemsstaten giver Kommissionen og kontoret nærmere oplysninger om et kontaktpunkt, der er uafhængigt af ansøgeren, i forbindelse med eventuelle tekniske spørgsmål vedrørende produktet og ansøgningen.
7. Kontoret kommunikerer med både ansøgeren og det kontaktpunkt, der er omhandlet i stk. 6, om eventuelle tekniske spørgsmål i forbindelse med ansøgningen.
8. Efter anmodning fra kontoret yder medlemsstaten senest 60 dage efter en sådan anmodning bistand gennem kontaktpunktet, navnlig i forbindelse med behandlingsprocessen. Efter anmodning fra medlemsstaten kan fristen forlænges med 60 dage. Denne bistand omfatter undersøgelse af visse specifikke aspekter af de ansøgninger, som ansøgeren indgiver til kontoret, kontrol af visse oplysninger i ansøgningerne, udstedelse af erklæringer vedrørende sådanne oplysninger og besvarelse af andre anmodninger om præciseringer fra kontoret i forbindelse med ansøgningerne.
9. Hvis medlemsstaten gennem kontaktpunktet ikke yder bistand inden for den frist, der er omhandlet i stk. 8, anses ansøgningen for ikke at være indgivet.
10. Der kan opkræves registreringsgebyrer, der skal betales til kontoret. Sådanne gebyrer fastsættes efter proceduren i artikel 10, stk. 5.
11. Artikel 6-9, artikel 11-14 og artikel 16-30 finder tilsvarende anvendelse på den direkte registreringsprocedure, der er omhandlet i denne artikel, med undtagelse af de behandlingsperioder, der er omhandlet i artikel 19, stk. 2, og forpligtelsen til at gennemføre en national indsigelsesprocedure, jf. artikel 13, som ikke finder anvendelse.
12. I forbindelse med ansøgninger om direkte registrering skal det rådgivende udvalg, der er omhandlet i artikel 33, høres.
13. Under den direkte registreringsprocedure kan enhver, der har en legitim interesse, indgive en indsigelse til kontoret i overensstemmelse med artikel 21.
14. Denne artikel finder ikke anvendelse på ansøgninger om registrering fra tredjelande.
15. Medlemsstater, der anvender proceduren i denne artikel, fritages ikke for forpligtelserne i artikel 45-58, for så vidt angår kontrol og håndhævelse.
16. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter nærmere bestemmelser om kriterierne for anvendelse af direkte registrering og om procedurerne for udarbejdelse og indgivelse af direkte ansøgninger. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 65, stk. 2.

Artikel 16

Midlertidig national beskyttelse

1. En medlemsstat kan midlertidigt indrømme geografiske betegnelser midlertidig beskyttelse på nationalt plan med virkning fra den dato, hvor en ansøgning om registrering indgives til kontoret.

2. Den midlertidige nationale beskyttelse ophører på den dato, hvor der enten vedtages en afgørelse om ansøgningen om registrering, eller hvor ansøgningen trækkes tilbage.
3. Hvis en geografisk betegnelse ikke registreres i medfør af denne forordning, har den pågældende medlemsstat eneansvaret for følgerne af den midlertidige nationale beskyttelse.
4. De foranstaltninger, som en medlemsstat træffer i medfør af denne artikel, har kun virkning på nationalt plan, og de har ingen indvirkning på Unionens indre marked eller på den internationale handel.

Kapitel 3

EU-fasen i registreringen

AFDELING I

PROCEDURE I EU-FASEN

Artikel 17

EU-ansøgning

1. For geografiske betegnelser for produkter med oprindelse i Unionen skal EU-ansøgningen om registrering indgivet af en medlemsstat til kontoret omfatte følgende:
 - a) det enhedsdokument, der er omhandlet i artikel 8
 - b) den ledsagende dokumentation, der er omhandlet i artikel 9
 - c) en erklæring fra den medlemsstat, som ansøgningen oprindeligt var stilet til, hvori det bekræftes, at ansøgningen opfylder betingelserne for registrering i henhold til denne forordning
 - d) henvisningen til den elektroniske offentliggørelse af produktspecifikationen, jf. artikel 7.
2. Den i stk. 1, litra d), omhandlede elektroniske offentliggørelse skal holdes ajourført.
3. For geografiske betegnelser for produkter med oprindelse i et eller flere tredjelande indgives ansøgningen om registrering til kontoret, og den skal omfatte følgende:
 - a) den i artikel 7 omhandlede produktspecifikation med henvisning til dens offentliggørelse
 - b) det enhedsdokument, der er omhandlet i artikel 8
 - c) den ledsagende dokumentation, der er omhandlet i artikel 9
 - d) juridisk bevis for beskyttelse af den geografiske betegnelse i oprindelseslandet
 - e) en fuldmagt, hvorved ansøgeren repræsenteres af en befuldmægtiget.
4. En fælles ansøgning om registrering, jf. artikel 6, stk. 4, indgives til kontoret af en af de berørte medlemsstater eller af en ansøgende producentsammenslutning i et tredjeland, enten direkte eller af den kompetente myndighed i det pågældende

tredjeland. Hvis området på tværs af en grænse vedrører en medlemsstat og et tredjeland, indgives den fælles ansøgning af den pågældende medlemsstat.

5. Den fælles ansøgning, jf. artikel 6, stk. 4, skal, hvis det er relevant, indeholde de dokumenter, der er nævnt i denne artikels stk. 1 og 2, fra alle berørte medlemsstater eller tredjelande. Den dermed forbundne nationale ansøgningsprocedure, behandlings- og indsigelsesproceduren, jf. artikel 11, 12 og 13, gennemføres i alle de berørte medlemsstater og tredjelande.
6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, der fastlægger procedurer og betingelser for udarbejdelsen og indgivelsen af EU-ansøgninger om registrering.
7. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter nærmere regler for procedurer, formen og udformningen af EU-ansøgninger om registrering, herunder ansøgninger, der vedrører mere end ét nationalt område. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 65, stk. 2.

Artikel 18

Indgivelse af EU-ansøgningen

1. En EU-ansøgning om registrering af en geografisk betegnelse, herunder den direkte registrering, der er omhandlet i artikel 15, indgives elektronisk til kontoret via et digitalt system af medlemsstatens kompetente myndighed, eller hvis artikel 15 finder anvendelse, af den pågældende producentsammenslutning. Det digitale system skal have kapacitet til at gøre det muligt at indgive ansøgninger til en medlemsstats kompetente myndigheder og til at blive anvendt af medlemsstaten i dens nationale procedure.
2. Hvis ansøgningen om registrering vedrører et geografisk område i et tredjeland, indgives ansøgningen til kontoret, enten direkte af den ansøgende producentsammenslutning eller af den kompetente myndighed i det pågældende tredjeland. Det digitale system, der er omhandlet i stk. 1, skal have kapacitet til at muliggøre indgivelse af disse ansøgninger fra en ansøgende producentsammenslutning, der er etableret i et tredjeland, og fra de kompetente myndigheder i det pågældende tredjeland. Den ansøgende producentsammenslutning og de kompetente myndigheder i det pågældende tredjeland betragtes som part i proceduren.
3. Ved indgivelsen offentliggør kontoret EU-ansøgningen i EU-registret over geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter.

Artikel 19

Behandling og offentliggørelse med henblik på indsigelse

1. Kontoret behandler enhver ansøgning om registrering, som den modtager i henhold til artikel 17, stk. 1. Denne behandling består i en kontrol af, at:
 - a) der ikke er åbenbare fejl
 - b) de oplysninger, der er afgivet i henhold til artikel 17, er fuldstændige, og
 - c) enhedsdokumentet er præcist og af teknisk art og i overensstemmelse med artikel 8.

2. Ved behandlingen tages der hensyn til resultatet af den forudgående nationale procedure, som den pågældende medlemsstat har gennemført, medmindre artikel 15 finder anvendelse.
3. Den behandling, der foretages i henhold til stk. 1, må ikke overstige en periode på seks måneder. Hvis behandlingsperioden overstiger eller forventes at være mere end seks måneder, underretter kontoret skriftligt ansøgeren om årsagerne til forsinkelsen.
4. Kontoret kan anmode den berørte medlemsstat om supplerende oplysninger. Hvis ansøgningen indgives af en producentsammenslutning fra et tredjeland eller af den kompetente myndighed i et tredjeland, skal producentsammenslutningen eller den kompetente myndighed fremlægge supplerende oplysninger, hvis kontoret anmoder herom.
5. Når kontoret hører det rådgivende udvalg, jf. artikel 33, underrettes ansøgeren herom, og den frist, der er omhandlet i stk. 2, suspenderes.
6. Hvis kontoret på grundlag af den behandling, der er foretaget i henhold til stk. 1, finder, at ansøgningen er ufuldstændig eller ukorrekt, sender kontoret sine bemærkninger til medlemsstaten eller, hvis der er tale om ansøgninger fra tredjelande, til den relevante producentsammenslutning eller kompetente myndighed, der har indgivet EU-ansøgningen, fra det sted, hvor ansøgningen stammer, og anmoder om, at ansøgningen kompletteres eller rettes inden for en frist på 60 dage. Hvis medlemsstaten eller, hvis der er tale om ansøgninger fra tredjelande, den relevante producentsammenslutning eller den kompetente myndighed ikke kompletterer ansøgningen inden for fristen, anses ansøgningen for at være trukket tilbage, eller hvis den ikke rettes, afvises den i henhold til artikel 24, stk. 2.
7. Hvis kontoret på grundlag af den behandling, der er foretaget i henhold til stk. 1, finder, at betingelserne i denne forordning er opfyldt, offentliggør det enhedsdokumentet og henvisningen til produktspecifikationen på den pågældende medlemsstats websted i EU-registret over geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter med henblik på indsigelse. Enhedsdokumentet offentliggøres på Unionens officielle sprog.

Artikel 20

National prøvelse af en ansøgning

1. Medlemsstaterne holder kontoret underrettet om alle nationale administrative og retslige procedurer, som kan påvirke registreringen af en geografisk betegnelse.
2. Kontoret fritages for forpligtelsen til at overholde fristen for at foretage den i artikel 19, stk. 2, omhandlede behandling og underrette ansøgeren om årsagerne til forsinkelsen, hvis den modtager en meddelelse fra en medlemsstat vedrørende en ansøgning om registrering i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1, som:
 - a) underretter kontoret om, at den i artikel 14, stk. 1, omhandlede afgørelse er blevet erklæret ugyldig på nationalt plan ved en umiddelbart anvendelig, men ikke endelig retsafgørelse, eller
 - b) anmoder kontoret om at suspendere behandlingen, fordi der er indledt en national administrativ eller retslig procedure til prøvelse af ansøgningens gyldighed, og medlemsstaten mener, at sagen er baseret på gyldige grunde.

3. Undtagelsen i stk. 2 har virkning, indtil kontoret underrettes af medlemsstaten om, at den oprindelige ansøgning er blevet genoprettet, eller at medlemsstaten trækker sin anmodning om suspension tilbage.
4. Hvis den i stk. 2 omhandlede retsafgørelse har fået retskraft, trækker medlemsstaten om nødvendigt ansøgningen tilbage eller ændrer den.

Artikel 21

Procedure for indsigelse og bemærkninger

1. Senest tre måneder efter datoen for offentliggørelsen af enhedsdokumentet og henvisningen til produktspecifikationen, jf. artikel 7, i EU-registret over geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter kan en indsigende part indgive en indsigelse eller en meddelelse om bemærkninger til kontoret. Ansøgeren og den indsigende part betragtes som part i proceduren.
2. En indsigende part kan være de kompetente myndigheder i en medlemsstat eller i et tredjeland eller en fysisk eller juridisk person med legitim interesse, der er etableret eller har bopæl i et tredjeland eller i en anden medlemsstat, der ikke kan betragtes som en national indsigende part i henhold til artikel 13, stk. 1.
3. Kontoret efterprøver, om indsigelsen kan antages til behandling. Finder kontoret, at indsigelsen kan antages, opfordrer det senest 60 dage efter modtagelsen af indsigelsen den indsigende part og ansøgeren til at indlede konsultationer i en rimelig periode på højst tre måneder. Kontoret kan når som helst i løbet af denne periode efter anmodning fra en af parterne forlænge fristen for konsultationerne med højst tre måneder. Kontoret kan tilbyde mægling i forbindelse med konsultationerne mellem ansøgeren og den indsigende part i henhold til artikel 170 i forordning (EU) 2017/1001.
4. Ansøgeren og den indsigende part stiller i forbindelse med konsultationen relevante oplysninger til rådighed for hinanden, der gør det muligt at vurdere, hvorvidt ansøgningen om registrering overholder betingelserne i denne forordning.
5. Kontoret kan på et hvilket som helst tidspunkt i indsigelsesproceduren høre det rådgivende udvalg, jf. artikel 33, i hvilket tilfælde parterne underrettes, og den i stk. 2 omhandlede frist suspenderes.
6. Senest én måned efter afslutningen af de konsultationer, der er omhandlet i stk. 2, giver den ansøger, der er etableret i tredjelandet, eller den kompetente myndighed i den medlemsstat eller i det tredjeland, hvorfra ansøgningen om EU-registrering er indgivet, kontoret meddelelse om resultatet af konsultationerne, om hvorvidt der er opnået enighed med en af eller alle de indsigende parter, og om eventuelle deraf følgende ændringer i ansøgningen foretaget af den pågældende ansøger. Den indsigende part kan også meddele kontoret sin holdning ved afslutningen af konsultationerne.
7. Hvis de data, der er offentliggjort i overensstemmelse med artikel 19, stk. 6, er blevet ændret efter afslutningen af konsultationerne, gennemfører kontoret en ny behandling af den ændrede ansøgning. Hvis ansøgningen om registrering er blevet væsentlig ændret, og kontoret finder, at den ændrede ansøgning opfylder betingelserne for registrering, offentliggør det den ændrede ansøgning i overensstemmelse med nævnte stykke.

8. De myndigheder og personer, der kan optræde som indsigende part, kan indgive en meddelelse om bemærkninger til kontoret. Den kompetente myndighed eller den person, der har indgivet en meddelelse om bemærkninger, anses ikke for at være part i proceduren.
9. Kontoret kan dele meddelelsen om bemærkninger med ansøgeren og den indsigende part.
10. For at lette den officielle indgivelse af bemærkninger og forbedre forvaltningen af indsigelsesproceduren kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter de nødvendige regler for indgivelse af sådanne officielle bemærkninger og præciserer formatet og onlineudformningen af indsigelser og en eventuel procedure for bemærkninger. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 65, stk. 2.

Artikel 22

Antagelse til behandling og indsigelsesgrunde

1. En indsigelse, der er indgivet i overensstemmelse med artikel 21, kan kun antages til behandling, hvis den indeholder en erklæring om, at ansøgningen kan være i strid med betingelserne i nærværende artikels stk. 2, og giver en begrundelse herfor i en begrundet indsigelse, der udfærdiges i overensstemmelse med formularen i bilag 3. En indsigelse, der ikke indeholder en sådan begrundet indsigelse, er ugyldig.
2. Hvis der gøres indsigelse, registreres den betegnelse, for hvilken der er indgivet ansøgning om registrering, ikke, hvis:
 - a) den foreslåede geografiske betegnelse ikke opfylder de beskyttelseskrav, der er fastsat i denne forordning
 - b) registreringen af den foreslåede geografiske betegnelse vil være i strid med artikel 37, 38 eller 39
 - c) registreringen af den foreslåede geografiske betegnelse vil skade en eksisterende helt eller delvis enslydende betegnelse eller et varemærke eller produkter, som lovligt har været på markedet i mindst fem år inden den offentliggørelsesdato, der er fastsat i artikel 18, stk. 3.
3. Kontoret vurderer i relation til Unionens område, om en indsigelse kan antages til behandling, og indsigelsesgrundene.

Artikel 23

Overgangsperiode for anvendelsen af geografiske betegnelser

1. Uden at det berører artikel 42, kan kontoret på tidspunktet for registreringen beslutte at indrømme en overgangsperiode på op til fem år for at gøre det muligt for produkter med oprindelse i en medlemsstat eller et tredjeland, hvis betegnelse består af eller indeholder en betegnelse, der er i strid med artikel 35, fortsat at anvende den pågældende betegnelse, under hvilken de er blevet markedsført, forudsat at det af en begrundet indsigelse, der er antaget i henhold til artikel 13 eller artikel 21, mod ansøgningen om registrering af den geografiske betegnelse, hvis beskyttelse overtrædes, fremgår, at:
 - a) registreringen af den geografiske betegnelse vil skade en eksisterende helt eller delvis enslydende betegnelse i produktbetegnelsen

- b) sådanne produkter har været lovligt markedsført med denne betegnelse i produktbetegnelsen i det pågældende område i mindst fem år forud for den dato for offentliggørelse, der er omhandlet i artikel 18, stk. 3.
2. Kontoret kan beslutte at forlænge den overgangsperiode, der er indrømmet i medfør af stk. 1, i op til 15 år, eller at tillade fortsat anvendelse i op til 15 år, forudsat det tillige kan påvises, at:
- a) navnet i den betegnelse, der er omhandlet i stk. 1, har været lovligt, konsekvent og korrekt anvendt i mindst 25 år, før ansøgningen om registrering af den pågældende geografiske betegnelse blev indgivet til kontoret
- b) formålet med at anvende navnet i den betegnelse, der henvises til i stk. 1, har ikke på noget tidspunkt været at drage fordel af omdømmet for betegnelsen for det produkt, der er registreret som geografisk betegnelse, og
- c) forbrugeren er ikke blevet vildledt eller kunne ikke være blevet vildledt med hensyn til produktets virkelige oprindelse.
3. Beslutningen om at indrømme en overgangsperiode, jf. stk. 1, offentliggøres i EU-registret over geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter.
4. Ved anvendelsen af en betegnelse i henhold til stk. 1, skal oprindelseslandet være klart og tydeligt anført på mærkningen.
5. For at overvinde midlertidige vanskeligheder med at opfylde det langsigtede mål om at sikre, at alle producenter af et produkt, der er tildelt en geografisk betegnelse i det berørte område, er i overensstemmelse med den dertil tilhørende produktspecifikation, kan en medlemsstat indrømme en overgangsperiode med henblik på overholdelse på op til 10 år, der har virkning fra den dato, på hvilken ansøgningen er indgivet til kontoret, forudsat de berørte erhvervsdrivende lovligt har markedsført de pågældende produkter ved hjælp af de pågældende betegnelser uafbrudt i mindst fem år forud for indgivelsen af ansøgningen til myndighederne i nævnte medlemsstat, og har henvist hertil i forbindelse med den nationale indsigelsesprocedure, der er omhandlet i artikel 13.
6. Stk. 5 finder tilsvarende anvendelse på en geografisk betegnelse, der henviser til et geografisk område beliggende i et tredjeland, med undtagelse af indsigelsesproceduren.

Artikel 24

Kontorets afgørelser vedrørende ansøgningen om registrering

1. Efter at indsigelsesproceduren og proceduren for meddelelse af bemærkninger er afsluttet, afslutter kontoret sin behandling under hensyntagen til eventuelle midlertidige frister, resultatet af en eventuel indsigelsesprocedure, alle modtagne meddelelser om bemærkninger og alle andre forhold, der kommer frem under behandlingen, og som kan give anledning til en ændring af enhedsdokumentet.
2. Hvis kontoret på grundlag af de oplysninger, det har til rådighed efter den behandling, der er foretaget i henhold til artikel 19, finder, at et eller flere af kravene i nævnte artikel ikke er opfyldt, vedtager det en afgørelse om afvisning af ansøgningen om registrering.

3. Hvis ansøgningen opfylder de krav, der er fastsat i artikel 17, og kontoret ikke modtager nogen antagelig og begrundet indsigelse, træffer kontoret afgørelse om registrering af betegnelsen.
4. Modtager kontoret en antagelig og begrundet indsigelse, og er der efter de konsultationer, der er omhandlet i artikel 21, stk. 3, indgået en aftale, træffer kontoret efter at have kontrolleret, at aftalen er i overensstemmelse med EU-retten, en afgørelse om registrering af betegnelsen. Om nødvendigt vedtager kontoret i tilfælde af standardændringer som omhandlet i artikel 28, stk. 2, litra b), en afgørelse om ændring af de oplysninger, der offentliggøres i henhold til artikel 19, stk. 6.
5. Hvis der er modtaget en antagelig og begrundet indsigelse, men der ikke er indgået en aftale efter de konsultationer, der er omhandlet i artikel 21, stk. 3, vedtager kontoret en afgørelse om registrering.
6. Afgørelser om registrering, der træffes i henhold til stk. 3-5, og som vedtages af kontoret, fastsætter, hvor det er relevant, bestemmelser om eventuelle betingelser, der gælder for registreringen, og fornyet offentliggørelse til orientering af de oplysninger, der offentliggøres med henblik på eventuel indsigelse i henhold til artikel 19, stk. 7, i EU-registret over geografiske betegnelser, hvis der er foretaget nødvendige ændringer, der ikke er væsentlige.
7. Kontorets afgørelser offentliggøres i EU-registret over geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter på alle Unionens officielle sprog. Henvielsen til produktets betegnelse, produktklasse, angivelse af oprindelsesland eller oprindelseslande og henvielsen til den afgørelse, der er offentliggjort i EU-registret over geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 25

Kommissionens afgørelse

1. For så vidt angår de ansøgninger om registrering, der er omhandlet i artikel 17, kan Kommissionen når som helst inden procedurens afslutning, på eget initiativ eller på en medlemsstats eller kontorets initiativ, overtage beføjelsen fra kontoret til at træffe afgørelse om ansøgningen om registrering af den foreslåede geografiske betegnelse, hvis en sådan afgørelse kan skade offentlighedens interesser eller Unionens handelsmæssige eller eksterne forbindelser. Kontoret forelægger Kommissionen et forslag til afgørelse i henhold til artikel 24, stk. 2-6. Kommissionen vedtager den endelige retsakt om ansøgningen om registrering. Dette stykke finder tilsvarende anvendelse på annullering og ændring af produktspecifikationen.
2. I de situationer, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter om beskyttelse af den geografiske betegnelse. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 65, stk. 2, og offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og i EU-registret over geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter.
3. Kontoret sikrer, at Kommissionen har adgang til dokumenterne vedrørende ansøgninger om registrering, enhver ændring af produktspecifikationen og annullering via det digitale system, der er omhandlet i artikel 18, stk. 1, og artikel 26, stk. 1.

Artikel 26

EU-registret over geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter

1. Med henblik på forvaltning af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter udvikler, fører og vedligeholder kontoret et offentligt tilgængeligt elektronisk EU-register over geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter.
2. Hver geografisk betegnelse for håndværks- og industriprodukter opføres i EU-registret over geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter som en "beskyttet geografisk betegnelse".
3. Når en afgørelse om registrering af en beskyttet geografisk betegnelse træder i kraft, registrerer kontoret følgende data i EU-registret over geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter:
 - a) produktets registrerede betegnelse
 - b) produktklasse
 - c) henvisningen til den retsakt, hvorved betegnelsen registreres
 - d) oprindelseslandets eller -landenes navn(e).
4. Geografiske betegnelser vedrørende produkter fra tredjelande, der er beskyttet i Unionen i henhold til en international aftale, i hvilken Unionen er kontraherende part, opføres i EU-registret over geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter. Andre geografiske betegnelser end dem, der er beskyttet i Unionen i henhold til artikel 7 i forordning (EU) 2019/5713, registreres ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtaget af Kommissionen efter undersøgelsesproceduren i artikel 65, stk. 2.
5. Hver geografisk betegnelse indføres i EU-registret over geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter med den originale skrifttype, der oprindeligt er anvendt. Hvis den originale skrifttype ikke er skrevet med latinske bogstaver, skal den geografiske betegnelse transskriberes med latinske bogstaver, og begge versioner af den geografiske betegnelse indføres i EU-registret over geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter og har samme status.
6. Kommissionen offentliggør og ajourfører regelmæssigt både den liste over internationale aftaler, der er omhandlet i stk. 2, og listen over geografiske betegnelser, der er beskyttet i henhold til disse aftaler.
7. Kontoret opbevarer dokumentation vedrørende registreringen af en geografisk betegnelse i digital form eller papirform i gyldighedsperioden for den geografiske betegnelse, og i tilfælde af annullering i 10 år derefter.
8. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, som fastsætter indholdet og udformningen af EU-registret over geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 65, stk. 2.

Artikel 27

Udskrifter af EU-registret over geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter

1. Kontoret sikrer, at enhver person kan downloade et officielt udskrift af EU-registret over geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, som dokumenterer registreringen af den geografiske betegnelse, og de relevante data, herunder datoen for ansøgning om registreringen af den geografiske betegnelse eller en anden prioritetsdato. Den officielle udskrift kan anvendes som dokumentation for ægthed i retssager, ved en domstol, en voldgiftsret eller et lignende organ.
2. Den ansøgende producentsammenslutning eller, hvis artikel 6, stk. 3, finder anvendelse, den enkelte producent identificeres som indehaver af registreringen i EU-registret over geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter og i den officielle udskrift, der er omhandlet i denne artikels stk. 1.
3. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, som fastsætter formatet og onlineudformningen af udskrifter fra EU-registret over geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 65, stk. 2.

Artikel 28

Ændringer af en produktspecifikation

1. En producentsammenslutning med en legitim interesse kan ansøge om at få godkendt ændringer af produktspecifikationen for en registreret geografisk betegnelse.
2. Ændringer af en produktspecifikation inddeles i to kategorier:
 - a) EU-ændringer, der kræver en indsigelsesprocedure på EU-plan, og
 - b) standardændringer, der skal behandles på medlemsstats- eller tredjelandsniveau.
3. En ændring betragtes som en EU-ændring, hvis den vedrører en revision af enhedsdokumentet, og hvis en af følgende betingelser er opfyldt:
 - a) ændringen omfatter en ændring af betegnelsen eller anvendelsen af betegnelsen
 - b) ændringen indebærer en fare for, at den tilknytning til det geografiske område, der er nævnt i enhedsdokumentet, ikke kommer i betragtning
 - c) ændringen medfører yderligere restriktioner for markedsføringen af produktet.
4. EU-ændringer godkendes af kontoret eller, hvis artikel 25 finder anvendelse, af Kommissionen. Godkendelsesproceduren følger på tilsvarende måde den procedure og de offentliggørelseskrav, der er fastlagt i artikel 6-25.
5. Enhver anden ændring af produktspecifikationen for en registreret geografisk betegnelse, der ikke er en EU-ændring i henhold til stk. 3, betragtes som en standardændring.
6. Ansøgninger om de i stk. 2 omhandlede ændringer, der indgives af et tredjeland eller af producenter, der er etableret i et tredjeland, skal indeholde dokumentation for, at den ændring, der anmodes om, er i overensstemmelse med den lovgivning om beskyttelse af geografiske betegnelser, der er gældende i det pågældende tredjeland.
7. Hvis en ansøgning om en EU-ændring vedrørende en medlemsstats geografiske betegnelse også vedrører standardændringer, behandler kontoret kun EU-ændringerne. Eventuelle standardændringer anses for ikke at være indgivet. Ved behandlingen af sådanne ansøgninger fokuseres der på de foreslåede EU-ændringer.

Hvis det er relevant, kan den berørte medlemsstat eller kontoret opfordre ansøgeren til at ændre andre dele af produktspecifikationen.

8. Standardændringer godkendes af de medlemsstater eller tredjelande, på hvis område det geografiske område for det pågældende produkt er beliggende. Sådanne ændringer meddeles kontoret. Hvis artikel 25 finder anvendelse, godkender kontoret standardændringerne. Kontoret offentliggør disse ændringer i EU-registret over geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter.
9. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter nærmere regler for procedurer, formen og udformningen af en ændringsansøgning om en EU-ændring og for procedurer, formen og meddelelse af standardændringer til kontoret. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 65, stk. 2.

Artikel 29

Annulering af registreringer

1. Kontoret kan på eget initiativ eller på grundlag af en behørigt begrundet anmodning fra en medlemsstat, et tredjeland eller enhver fysisk eller juridisk person med en legitim interesse beslutte at annullere registreringen af en geografisk betegnelse i følgende tilfælde:
 - a) det kan ikke længere sikres, at produktet er i overensstemmelse med produktspecifikationens krav
 - b) der er ikke markedsført et produkt med den pågældende geografiske betegnelse i mindst syv på hinanden følgende år.
2. Kontoret kan efter anmodning fra producentsammenslutningen for det produkt, der markedsføres under den registrerede betegnelse, beslutte at annullere den pågældende registrering.
3. Artikel 6 og artikel 19-25 finder tilsvarende anvendelse på annulleringsproceduren.
4. Inden kontoret beslutter at annullere registreringen af en geografisk betegnelse, hører det medlemsstatens kompetente myndighed, tredjelandets kompetente myndigheder eller, hvis det er muligt, den tredjelandproducentsammenslutning, der havde ansøgt om registrering af den pågældende geografiske betegnelse, medmindre de oprindelige ansøgere direkte har anmodet om annulleringen. Hvis den geografiske betegnelse er registreret i henhold til artikel 15, hører kontoret det rådgivende udvalg, der er omhandlet i artikel 33.
5. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter nærmere regler for procedurer og form i forbindelse med annulleringsproceduren samt for udformningen af de anmodninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1 og 2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 65, stk. 2.

Artikel 30

Klageadgang

1. Enhver part i en procedure, der er reguleret i denne forordning, og som berøres negativt af den afgørelse, som kontoret træffer i forbindelse med denne procedure, kan indgive klage over afgørelsen til de appelkamre, der er omhandlet i artikel 34. Afgørelser truffet af kontoret, som påklages, får først retskraft fra udløbet af den

klageperiode, der er omhandlet i stk. 3. Indgivelsen af klagen har opsættende virkning. Medlemsstaterne har også ret til at deltage i proceduren.

2. En afgørelse, som ikke afslutter proceduren i forhold til en af parterne, kan kun påklages sammen med den endelige afgørelse.
3. Klagen skal indgives skriftligt til kontoret senest to måneder efter datoen for offentliggørelse af afgørelsen. Klagen anses først for indgivet, når klagegebyret er betalt. I tilfælde af en klage skal der indgives en skriftlig begrundelse for klagen senest fire måneder efter datoen for offentliggørelsen af afgørelsen.
4. Appelkamrene undersøger, om klagen kan antages til behandling.
5. Efter at have undersøgt, om klagen kan antages til behandling, træffer appelkamrene afgørelse om klagen. Appelkamrene enten omgør den afgørelse, der er truffet af den afdeling for geografiske betegnelser, der var ansvarlig for den påklagede afgørelse, eller hjemviser sagen til videre behandling i den pågældende afdeling for geografiske betegnelser. Appelkamrene kan på eget initiativ eller efter skriftlig begrundet anmodning fra en part høre det rådgivende udvalg, jf. artikel 33. Kontoret kan tilbyde mægling i henhold til artikel 170 i forordning (EU) 2017/1001 med henblik på at bistå parterne med at nå frem til en mindelig løsning.
6. Appelkamrenes afgørelser om klager kan indbringes for Retten inden for en frist på to måneder fra datoen for offentliggørelsen af appelkamrenes afgørelse under påberåbelse af væsentlige formmangler, overtrædelse af TEUF, overtrædelse af denne forordning eller af retsregler vedrørende deres anvendelse eller under påberåbelse af magtfordrejning. Enhver part i sagen ved appelkamrene og enhver medlemsstat har adgang til at indbringe en klage, for så vidt den pågældende ikke har fået medhold. Retten har kompetence til at annullere eller omgøre den indklagede afgørelse.
7. Appelkamrenes afgørelser får først retskraft fra udløbet af klagefristen eller, såfremt en sådan afgørelse inden for denne frist er indbragt for Retten, fra tidspunktet for dens afvisning, eller afvisningen af en eventuel klage indgivet til Domstolen til prøvelse af Rettens afgørelse.
8. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 66 for at supplere denne forordning ved at præcisere:
 - a) indholdet af klagen, jf. stk. 3, og proceduren for indgivelse og behandling af en klage samt
 - b) indholdet og formen af appelkammerets afgørelser, jf. stk. 5.

Artikel 31

Oprettelse af et informations- og varslingsystem for domænenavne

1. For domænenavne, der er registreret under et nationalt topdomæne, og som administreres eller forvaltes af et register, der er etableret i Unionen, stiller kontoret et informations- og varslingsystem for domænenavne til rådighed. Ved indgivelse af en ansøgning om en geografisk betegnelse skal informations- og varslingssystemet informere ansøgere om en geografisk betegnelse om, hvorvidt deres geografiske betegnelse er tilgængelig som domænenavn, og på frivillig basis, når et domænenavn, der indeholder et navn, som er identisk med eller ligner deres geografiske betegnelse, registreres (varslinger om domænenavne).

2. Med henblik på stk. 1 giver registre over nationale topdomæner, der er etableret i Unionen, kontoret alle de oplysninger og data, som de er i besiddelse af, og som er nødvendige for at drive informations- og varslingsystemet for domænenavne.

AFDELING 2

KONTORETS ORGANISATION OG OPGAVER I FORBINDELSE MED GEOGRAFISKE BETEGNELSER

Artikel 32

Afdeling for geografiske betegnelser

1. En afdeling for geografiske betegnelser er som en afdeling af kontoret ansvarlig for at træffe afgørelser på kontorets vegne vedrørende:
 - a) en ansøgning om registrering af en geografisk betegnelse
 - b) en ansøgning om ændring af en geografisk betegnelse
 - c) en indsigelse mod en ansøgning om registrering eller ændring af en geografisk betegnelse
 - d) oplysninger i EU-registret over geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter
 - e) anmodninger om annullering af en geografisk betegnelse.
2. Afgørelser om indsigelse og annullering træffes af et panel bestående af tre medlemmer. Mindst et af medlemmerne skal være retskyndigt. Alle andre afgørelser omhandlet i stk. 1 træffes af et enkelt medlem.

Artikel 33

Det Rådgivende Udvalg for Geografiske Betegnelser

1. Der nedsættes et rådgivende udvalg, som skal afgive udtalelse i henhold til denne forordning.
2. Afdelingen for geografiske betegnelser og appelkamrene som omhandlet i artikel 32 og 34 kan høre og hører efter anmodning fra Kommissionen det rådgivende udvalg om individuelle ansøgninger på et hvilket som helst tidspunkt under behandlingen, indsigelsen eller klageproceduren som omhandlet i artikel 19, 21 og 30 samt om følgende spørgsmål:
 - a) vurderingen af kvalitetskriterierne
 - b) etableringen af omdømme og anseelse
 - c) fastlæggelsen af, om betegnelsen har karakter af en artsbetegnelse
 - d) vurderingen af fair konkurrence i handelstransaktioner og risikoen for vildledning af forbrugerne i tilfælde af konflikt mellem geografiske betegnelser og varemærker, enslydende betegnelser eller eksisterende produkter, der markedsføres lovligt.
3. Afdelingen for geografiske betegnelser og appelkamrene hører det rådgivende udvalg om eventuel registrering af alle individuelle ansøgninger, der indgives ved den direkte registreringsprocedure, der er omhandlet i artikel 15.

4. Det rådgivende udvalgs udtalelser er ikke bindende for afdelingen for geografiske betegnelser og appelkamrene.
5. Det rådgivende udvalg består af en repræsentant for hver af medlemsstaterne og en repræsentant for Kommissionen samt af deres respektive suppleanter.
6. Det rådgivende udvalgs udtalelse afgives i et panel bestående af tre medlemmer.
7. Kontoret offentliggør listen over det rådgivende udvalgs medlemmer på sit websted og ajourfører denne liste.
8. Procedurene for udnævnelse af det rådgivende udvalgs medlemmer og dets funktion fastsættes i dets forretningsorden som godkendt af bestyrelsen og offentliggøres.
9. Det rådgivende udvalgs medlemmer har en mandatperiode på op til fem år. Disse mandatperioder kan fornyes.
10. Kontoret yder det rådgivende udvalg den nødvendige praktiske bistand og varetager sekretariatsfunktionen i forbindelse med udvalgets møder.

Artikel 34

Appelkamre

Ud over de beføjelser, der er tillagt dem ved artikel 165 i forordning (EU) 2017/1001, har de appelkamre, der er oprettet ved nævnte forordning, til opgave at træffe afgørelse om klager over afgørelser truffet af afdelingen for geografiske betegnelser, for så vidt angår deres afgørelser vedrørende geografiske betegnelser, der er omfattet af artikel 28 i nærværende forordning.

AFSNIT III

BESKYTTELSE AF GEOGRAFISKE BETEGNELSER

Artikel 35

Beskyttelse af geografiske betegnelser

1. Geografiske betegnelser, der er opført i EU-registret over geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, beskyttes mod:
 - a) enhver direkte eller indirekte kommerciel brug af den geografiske betegnelse for produkter, der ikke er omfattet af registreringen, hvis disse produkter er identiske med eller ligner de produkter, der er registreret under den pågældende geografiske betegnelse, eller hvis anvendelsen af en betegnelse indebærer udnyttelse, svækkelse eller udvanding af eller skader den beskyttede betegnelses omdømme
 - b) enhver uretmæssig anvendelse, efterligning eller antydning, selv om produkternes eller tjenesteydelseernes virkelige oprindelse er angivet, eller den beskyttede geografiske betegnelse er oversat eller er ledsaget af udtryk såsom "art", "type", "måde", "som fremstillet i", "efterligning", "smag", "som" eller tilsvarende
 - c) enhver anden form for falsk eller vildledende angivelse af produktets herkomst, oprindelse, art eller væsentlige egenskaber, der anføres på den indre eller ydre emballage, reklamemateriale, dokumenter eller oplysninger, der gives på websteder vedrørende de pågældende produkter, samt emballering af produkterne i en beholder, der kan give et fejlagtigt indtryk med hensyn til produkternes oprindelse
 - d) enhver anden praksis, der kan vildlede forbrugerne med hensyn til produkternes virkelige oprindelse.
2. Med henblik på stk. 1, litra b), foreligger der navnlig en antydning af en geografisk betegnelse, hvis et udtryk, et tegn eller en anden form for mærkning eller emballage har en direkte og klar forbindelse til det produkt, der er omfattet af den registrerede geografiske betegnelse, i den rimeligt velunderrettede forbrugers bevidsthed, og derved udnytter, svækker, udvander eller skader den registrerede betegnelses omdømme.
3. Stk. 1 finder også anvendelse på et domænenavn, der indeholder eller består af den registrerede geografiske betegnelse.
4. Beskyttelsen i stk. 1 finder også anvendelse på:
 - a) varer, der indføres i Unionens toldområde, uden at disse overgår til fri omsætning inden for dette område, og
 - b) varer, der sælges ved fjernsalg som f.eks. elektronisk handel.
5. Producentsammenslutningen eller enhver producent, der er berettiget til at anvende den beskyttede geografiske betegnelse, har ret til at forhindre enhver tredjemand i som led i handel at bringe varer ind i Unionen, uden at disse overgår til fri omsætning dér, når sådanne varer, herunder emballage, kommer fra tredjelande og er i strid med stk. 1.
6. Geografiske betegnelser, der er beskyttet i henhold til denne forordning, kan ikke blive artsbetegnelser i Unionen.

7. Hvis der ved en geografisk betegnelse er tale om en sammensat betegnelse, der indeholder et udtryk, der anses for at være en artsbetegnelse, udgør anvendelsen af det pågældende udtryk ikke en handlemåde som omhandlet i stk. 1, litra a) og b).

Artikel 36

Dele eller komponenter i fremstillede produkter

1. Artikel 35 berører ikke producenters anvendelse af en geografisk betegnelse i overensstemmelse med artikel 43 til at angive, at et fremstillet produkt som del eller komponent indeholder et produkt, der er omfattet af den pågældende geografiske betegnelse, forudsat at en sådan anvendelse sker i overensstemmelse med redelig markedsføringsskik og ikke svækker eller udvander eller skader den geografiske betegnelses omdømme.
2. Den geografiske betegnelse, der betegner et produkts del eller komponent, må ikke anvendes i salgsbetegnelsen for det fremstillede produkt, undtagen i tilfælde af aftale med en producentsammenslutning eller, i de situationer, der er omhandlet i artikel 6, stk. 3, en enkelt producent.

Artikel 37

Artsbetegnelser

1. Artsbetegnelser registreres ikke som geografiske betegnelser.
2. For at fastslå, hvorvidt en betegnelse er blevet en artsbetegnelse, tages der hensyn til alle relevante faktorer, især:
 - a) de faktiske forhold i forbrugsområderne
 - b) den relevante EU-lovgivning eller nationale lovgivning.

Artikel 38

Enslydende geografiske betegnelser

1. En geografisk betegnelse, der ansøges om, efter at en helt eller delvis enslydende geografisk betegnelse er blevet ansøgt om eller beskyttet i Unionen, registreres ikke, medmindre der i praksis tydeligt kan skelnes mellem betingelserne for lokal og traditionel brug og præsentationen af produkterne med de to enslydende betegnelser, idet der tages hensyn til behovet for at sikre en retfærdig behandling af de pågældende producenter, og at forbrugerne ikke vildledes med hensyn til produkternes virkelige identitet eller geografiske oprindelse.
2. En helt eller delvis enslydende betegnelse, der forleder forbrugeren til at tro, at produkterne stammer fra et andet område, registreres ikke, selv om betegnelsen er korrekt med hensyn til det område, den region eller det sted, hvor de pågældende produkter har deres oprindelse.
3. I denne artikel forstås ved en geografisk betegnelse, som der er ansøgt om, eller som er beskyttet i Unionen:
 - a) geografiske betegnelser i EU-registret over geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter

- b) geografiske betegnelser, som der er ansøgt om, forudsat at de efterfølgende opføres i EU-registret over geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter
 - c) oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, der er beskyttet i Unionen i henhold til forordning (EU) 2019/1753³¹, og
 - d) geografiske betegnelser, oprindelsesbetegnelser og tilsvarende betegnelser, der er beskyttet i henhold til en international aftale mellem Unionen og et eller flere tredjelande.
4. Kontoret annullerer de geografiske betegnelser, der er registreret i strid med stk. 1 og 2.

Artikel 39

Varemærker

En betegnelse registreres ikke som en geografisk betegnelse, hvis registreringen af den betegnelse, der foreslås som en geografisk betegnelse, på grund af et varemærkes omdømme og anseelse kan vildlede forbrugerne med hensyn til produktets virkelige identitet.

Artikel 40

Producentsammenslutninger

1. Medlemsstaterne kontrollerer, at producentsammenslutningen opererer på en gennemsigtig og demokratisk måde, og at alle producenter af det produkt, der er omfattet af den geografiske betegnelse, har ret til medlemskab af sammenslutningen. Medlemsstaterne kan fastsætte, at offentligt ansatte og andre interessenter såsom forbrugergupper, detailhandlere og leverandører også deltager i producentsammenslutningens arbejde.
2. En producentsammenslutning kan navnlig udøve følgende beføjelser og have følgende ansvarsområder:
 - a) udarbejdelse af produktspecifikationen og forvaltning af interne kontroller, der sikrer, at produktionstrinene for det produkt, der er omfattet af den geografiske betegnelse, er i overensstemmelse med nævnte produktspecifikation
 - b) indledning af retlige skridt for at sikre beskyttelsen af den geografiske betegnelse og de intellektuelle ejendomsrettigheder, der er direkte forbundet hermed
 - c) indgåelse af aftaler om bæredygtighedstilsagn, uanset om de indgår i produktspecifikationen eller som et særskilt initiativ, herunder ordninger til kontrol af overholdelsen af disse forpligtelser og sikring af passende offentlig omtale heraf, navnlig i et informationssystem, som Kommissionen stiller til rådighed
 - d) foranstaltninger til at forbedre den geografiske betegnelses performance, herunder:

³¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1753 af 23. oktober 2019 om Unionens indsats efter tiltrædelsen af Genèveaftalen under Lissabonaftalen om oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser (EUT L 271 af 24.10.2019, s. 1).

- i) udformning, tilrettelæggelse og gennemførelse af kollektive markedsførings- og reklamekampagner
 - ii) formidling af oplysnings- og salgsmæssigt fremstød, der har til formål at formidle de egenskaber, der kendetegner det produkt, der er omfattet af en geografisk betegnelse, til forbrugerne
 - iii) gennemførelse af analyser af de økonomiske resultater, produktionens bæredygtighed og de tekniske karakteristika for produktet med den geografiske betegnelse
 - iv) formidling af oplysninger om den geografiske betegnelse og det tilhørende EU-symbol og
 - v) rådgivning og uddannelse til nuværende og fremtidige producenter, herunder om integration af kønsaspektet og ligestilling og
- e) bekæmpelse af forfalskning og mistanke om svigagtig anvendelse på det indre marked af en geografisk betegnelse, der ikke er i overensstemmelse med produktspecifikationen, ved at overvåge anvendelsen af den geografiske betegnelse i hele det indre marked og på markeder i tredjelande, hvor de geografiske betegnelser er beskyttet, herunder på internettet, og om nødvendigt ved at underrette de håndhævende myndigheder ved hjælp af de tilgængelige fortrolige systemer.

Artikel 41

Beskyttelse af rettigheder til geografiske betegnelser i domænenavne

1. Registre over nationale topdomæner, der er oprettet i Unionen, kan efter anmodning fra en fysisk eller juridisk person med en legitim interesse eller rettighed tilbagekalde eller overføre et domænenavn, der er registreret under et sådant nationalt topdomæne, til producentsammenslutningen for produkterne med den pågældende geografiske betegnelse, efter der er pågået en passende alternativ tvistbilæggelsesprocedure eller retslig procedure, hvis et sådant domænenavn er blevet registreret af indehaveren uden rettigheder eller legitim interesse i den geografiske betegnelse, eller hvis det er blevet registreret eller anvendes i ond tro, og brugen af det er i strid med artikel 35.
2. Registre over nationale topdomæner, der er oprettet i Unionen, sikrer, at enhver alternativ tvistbilæggelsesprocedure, der indføres for at løse tvister vedrørende registreringen af domænenavne som omhandlet i stk. 1, anerkender geografiske betegnelser som rettigheder, der kan forhindre, at et domænenavn registreres eller anvendes i ond tro.

Artikel 42

Kolliderende varemærker

1. Registreringen af et varemærke, hvis anvendelse vil være i strid med artikel 35, afvises, hvis ansøgningen om registreringen af varemærket indgives efter den dato, hvor ansøgningen om registrering af den geografiske betegnelse er indgivet til kontoret.
2. Kontoret og i givet fald de kompetente nationale myndigheder erklærer varemærker, der er registreret i strid med stk. 1, ugyldige.

3. Med henblik på denne artikels stk. 1 og 4 anses den første dag for beskyttelse efter den etårige overgangsperiode siden [datoen for denne forordnings ikrafttræden] for geografiske betegnelser, der er registreret efter proceduren i artikel 67, for at være den dag, hvor medlemsstaterne har underrettet kontoret og Kommissionen.
4. Et varemærke, hvis anvendelse er i strid med artikel 35, og som der er ansøgt om, er registreret eller som er etableret i god tro på Unionens område, for så vidt denne mulighed er hjemlet i den pågældende lovgivning inden den dato, på hvilken ansøgningen om registrering af den geografiske betegnelse er indgivet til kontoret, kan med forbehold af nærværende artikels stk. 2 fortsat anvendes og fornys uanset registreringen af en geografisk betegnelse, forudsat at der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2436³² eller forordning (EU) 2017/1001 ikke foreligger nogen ugyldigheds- eller fortabelsesgrunde for varemærket. I sådanne tilfælde er anvendelsen af den geografiske betegnelse og af det relevante varemærke tilladt.
5. Garanti- eller certificeringsmærker som omhandlet i artikel 28, stk. 4, i direktiv (EU) 2015/2436 og kollektivmærkerne som omhandlet i artikel 29, stk. 3, i nævnte direktiv kan anvendes på etiketter sammen med den geografiske betegnelse.

Artikel 43

Brugsret

1. En registreret geografisk betegnelse kan anvendes af enhver producent, der markedsfører et produkt, som er i overensstemmelse med den tilhørende produktspecifikation eller enhedsdokumentet eller et dokument, der svarer til sidstnævnte.
2. Medlemsstaterne sikrer, at enhver producent, der overholder reglerne i dette afsnit, er berettiget til at være omfattet af den kontrol af overensstemmelsen, der er fastsat i henhold til artikel 46. Medlemsstaterne kan opkræve et gebyr for at få dækket deres omkostninger vedrørende forvaltningen af kontrolsystemet.

Artikel 44

EU-symboler, betegnelser og forkortelser

1. Det EU-symbol, der er fastsat for "beskyttede geografiske betegnelser" i henhold til Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 664/2014³³, finder anvendelse på geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter.
2. Er der tale om et håndværks- eller industriprodukt med oprindelse i Unionen, som markedsføres under en geografisk betegnelse, skal det EU-symbol, som er omhandlet i stk. 1, anføres på mærkningen og i reklamemateriale. Den geografiske betegnelse skal være i samme synsfelt som EU-symbolet.

³² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2436 af 16. december 2015 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EUT L 336 af 23.12.2015, s. 1).

³³ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 664/2014 af 18. december 2013 om supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 med hensyn til fastlæggelsen af EU-symboler for beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter og med hensyn til visse regler om oprindelse, visse procedureregler og visse yderligere overgangsbestemmelser (EUT L 179 af 19.6.2014, s. 17).

3. Forkortelsen "BGB", der svarer til betegnelsen "beskyttet geografisk betegnelse", kan anføres på mærkningen af produkter med en geografisk betegnelse for håndværks- og industriprodukter.
4. Betegnelser, forkortelser og EU-symboler kan anvendes i mærkningen af og reklamematerialet for fremstillede produkter, når den geografiske betegnelse henviser til en del eller komponent heraf. I så fald skal betegnelsen, forkortelsen eller EU-symbolet anbringes ved siden af navnet på den del eller komponent, der klart er identificeret som en del eller komponent. EU-symbolet må ikke anbringes på en måde, der giver forbrugeren indtryk af, at det fremstillede produkt frem for delen eller komponenten er genstand for registrering.
5. Producenter kan efter at have indgivet en EU-ansøgning om registrering af en geografisk betegnelse anføre i mærkningen og i præsentationen af produktet, at der er indgivet en ansøgning i overensstemmelse med EU-retten.
6. EU-symbolet for den beskyttede geografiske betegnelse og EU-betegnelsen "beskyttet geografisk betegnelse" og forkortelsen "BGB", alt efter hvad der er relevant, må først anføres på mærkningen efter offentliggørelsen af afgørelsen om registrering i overensstemmelse med artikel 24 og 25.
7. Hvis en ansøgning afvises, kan eventuelle produkter, der er mærket i overensstemmelse med stk. 4, fortsat markedsføres, indtil lagrene er opbrugt.
8. Følgende kan også anføres på mærkningen:
 - a) afbildninger af det geografiske oprindelsesområde, som der henvises til i produktspecifikationen, og
 - b) tekst, grafik eller symboler, der henviser til den medlemsstat eller den region, hvori det geografiske oprindelsesområde er beliggende.
9. EU-symbolet, der er knyttet til en geografisk betegnelse, der er opført i EU-registret over geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, som er tildelt håndværks- og industriprodukter med oprindelse i tredjelande, kan anføres på mærkningen af og reklamematerialet for produktet, og i dette tilfælde skal symbolet anvendes i overensstemmelse med stk. 2.
10. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter med nærmere bestemmelser om de tekniske specifikationer for EU-symbolet og for betegnelsen samt reglerne for anvendelsen heraf på produkter, der markedsføres under en registreret geografisk betegnelse, herunder bestemmelser om hvilke sprog, der skal anvendes. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 65, stk. 2.

AFSNIT IV

KONTROL OG HÅNDHÆVELSE

Artikel 45

Udpegelse af kompetente myndigheder

1. Medlemsstaterne udpeger de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for offentlig kontrol af overholdelsen af denne forordning. Denne kontrol omfatter følgende:
 - a) kontrol af, at et produkt med en geografisk betegnelse er produceret i overensstemmelse med den tilhørende produktspecifikation
 - b) overvågning af anvendelsen af geografiske betegnelser på markedet.
2. De i stk. 1 omhandlede kompetente myndigheder skal være objektive og uvildige og råde over kvalificeret personale og de nødvendige ressourcer til at udføre deres opgaver.

Artikel 46

Kontrol af overensstemmelse med produktspecifikationerne

1. Medlemsstaterne udarbejder og ajourfører en liste over producenter af produkter, der er omfattet af en geografisk betegnelse, som er opført i EU-registret over geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter med oprindelse på deres område.
2. Producenterne er ansvarlige for at gennemføre den interne kontrol, der sikrer, at produktspecifikationen for produkter med geografiske betegnelser overholdes, inden produktet markedsføres.
3. Med forbehold af artikel 49 skal tredjepartskontrol af overensstemmelse med produktspecifikationen, inden et produkt, der er omfattet af en geografisk betegnelse, og som har oprindelse i Unionen, markedsføres, foretages af:
 - a) en eller flere kompetente myndigheder som omhandlet i artikel 45 eller
 - b) et eller flere produktcertificeringsorganer med delegerede opgaver, herunder fysiske personer, som har fået delegeret ansvarsområder i henhold til artikel 50.
4. Hvad angår geografiske betegnelser, der betegner produkter med oprindelse i et tredjeland, foretages kontrollen af overensstemmelsen med produktspecifikationen, inden produktet bringes i omsætning, af:
 - a) en af tredjelandet udpeget offentlig kompetent myndighed eller
 - b) et eller flere produktcertificeringsorganer.
5. Hvis et produktionstrin i overensstemmelse med produktspecifikationen udføres af en eller flere producenter i et andet land end oprindelseslandet for den geografiske betegnelse, skal der i produktspecifikationen fastsættes bestemmelser om kontrol af disse producenters overholdelse. Hvis det pågældende produktionstrin finder sted i Unionen, skal producenterne meddeles til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor produktionstrinnet finder sted, og de skal kontrolleres som producent af det produkt, der er omfattet af den geografiske betegnelse.
6. Omkostningerne ved kontrol af overensstemmelse med produktspecifikationen kan afholdes af de producenter, der er underlagt denne kontrol. Medlemsstaterne kan også yde et bidrag til disse omkostninger.

Artikel 47

Rettidig omhu

Producenter, der anvender den geografiske betegnelse, sikrer, at anvendelsen af navnet og symbolet på markedet til stadighed er i overensstemmelse med den relevante produktspecifikation. De kan:

- a) overvåge den kommercielle anvendelse af den geografiske betegnelse på markedet
- b) udvikle aktiviteter med henblik på at sikre, at et produkt, der er omfattet af en geografisk betegnelse, er i overensstemmelse med produktspecifikationen
- c) træffe foranstaltninger til at sikre passende retlig beskyttelse af den geografiske betegnelse, herunder, hvor det er relevant, underrette de kompetente myndigheder, jf. artikel 45, stk. 1.

Artikel 48

Kontrol og håndhævelse af rettigheder vedrørende geografiske betegnelser på markedet

1. Medlemsstaterne udpeger en eller flere håndhævende myndigheder, som kan være de samme som de kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 46, stk. 3, og som er ansvarlige for kontrol på markedet og håndhævelse af geografiske betegnelser, efter at det håndværks- eller industriprodukt, der er omfattet af en geografisk betegnelse, har gennemgået alle produktionstrin, uanset om det er på lager, i transit eller under distribution eller udbydes til salg i engros- eller detailledet, herunder inden for elektronisk handel.
2. Den håndhævende myndighed gennemfører på grundlag af en risikoanalyse og underretninger fra interesserede producenter kontrol af produkter, der er omfattet af geografiske betegnelser, for at sikre overensstemmelse med produktspecifikationen eller enhedsdokumentet eller et dokument, der svarer til sidstnævnte.
3. Medlemsstaterne træffer passende administrative og retlige foranstaltninger for at forhindre eller standse anvendelsen af betegnelser for produkter eller tjenesteydelser, der produceres, udføres eller markedsføres på deres område, og som er i strid med beskyttelsen af geografiske betegnelser, jf. artikel 35 og 36.
4. Den myndighed, der er udpeget i henhold til stk. 1, koordinerer håndhævelsen af geografiske betegnelser mellem de relevante afdelinger, agenturer og organer, herunder politi, agenturer til bekæmpelse af forfalskning, toldvæsen, kontorer for intellektuelle ejendomsrettigheder, markedsovervågnings- og forbrugerbeskyttelsesmyndigheder samt inspektører i detailhandelen.
5. Medlemsstaterne kan opkræve gebyrer eller afgifter til dækning af omkostningerne ved offentlig kontrol på markedet.

Artikel 49

Certificeringsprocedure baseret på egenerklæring

1. Med forbehold af artikel 46 kan medlemsstaterne tillade en egenerklæring med henblik på at kontrollere overensstemmelse med produktspecifikationen. Producenten indgiver en sådan egenerklæring til de i artikel 45, stk. 1, omhandlede kompetente myndigheder.

2. Medlemsstaterne kan tillade producenterne at indgive en egenerklæring hvert tredje år til de kompetente myndigheder for at sikre, at de til stadighed sikrer overensstemmelse med produktspecifikationen på markedet. Hvis produktspecifikationen ændres, herunder på en måde, der påvirker det pågældende produkt, fornyes egenerklæringen straks.
3. Hvis der anvendes egenerklæringer, skal de kompetente myndigheder foretage stikprøvekontrol. I tilfælde af overtrædelser træffer medlemsstaterne alle nødvendige foranstaltninger for at rette op på situationen.
4. Egenerklæringen skal følge den struktur, der er fastsat i bilag 1, og skal indeholde alle de oplysninger og overholde alle de krav, der er anført i nævnte bilag.
5. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse artikel 66, ændre denne forordning og, hvis det er relevant, indføre ændringer af de oplysninger og krav, der er anført i bilag 1.

Artikel 50

De kompetente myndigheders delegation af offentlige kontrolopgaver

1. De kompetente myndigheder kan delegerede offentlige kontrolopgaver til et eller flere produktcertificeringsorganer, herunder fysiske personer. Den kompetente myndighed sikrer, at produktcertificeringsorganet med delegerede opgaver eller den fysiske person, der har fået delegeret sådanne opgaver, har de fornødne beføjelser til at udføre disse opgaver effektivt.
2. Delegeringen af offentlige kontrolopgaver skal ske skriftligt og opfylde følgende betingelser:
 - a) delegationen skal indeholde en præcis beskrivelse af de offentlige kontrolopgaver, som organet med delegerede opgaver eller den fysiske person kan varetage, og på hvilke betingelser disse opgaver må varetages
 - b) produktcertificeringsorganet med delegerede opgaver skal:
 - i) råde over ekspertise, udstyr og infrastruktur i fornødent omfang til at kunne varetage de offentlige kontrolopgaver, som det har fået delegeret
 - ii) råde over et tilstrækkelig stort personale med passende kvalifikationer og erfaring
 - iii) være upartisk og uden interessekonflikter og navnlig ikke befinde sig i en situation, der direkte eller indirekte kan påvirke dets faglige adfærds upartiskhed, for så vidt angår udførelsen af de offentlige kontrolopgaver, som det har fået delegeret, og
 - iv) have tilstrækkelige beføjelser til at kunne udføre de offentlige kontrolopgaver, som det har fået delegeret, og
 - c) hvis opgaven med offentlig kontrol delegeres til fysiske personer, skal disse fysiske personer:
 - i) råde over ekspertise, udstyr og infrastruktur i fornødent omfang til at kunne varetage de offentlige kontrolopgaver, som de har fået delegeret
 - ii) have passende kvalifikationer og erfaring

- iii) handle upartisk og være uden interessekonflikter, for så vidt angår udøvelsen af de offentlige kontrolopgaver, som de har fået delegeret, og
- d) der skal indføres ordninger, der sikrer en effektiv koordinering mellem de delegerende kompetente myndigheder og produktcertificeringsorganerne, herunder fysiske personer, med delegerede opgaver.

Artikel 51

Forpligtelser for produktcertificeringsorganer og fysiske personer med delegerede opgaver

Produktcertificeringsorganerne eller de fysiske personer, som har fået delegeret visse offentlige kontrolopgaver i henhold til artikel 50, skal:

- a) regelmæssigt, og når de kompetente myndigheder anmoder herom, orientere de delegerende kompetente myndigheder om resultaterne af den offentlige kontrol og relaterede aktiviteter, som de gennemfører
- b) omgående underrette de delegerende kompetente myndigheder, hvis resultaterne af den offentlige kontrol viser eller giver anledning til at tro, at der forekommer manglende overensstemmelse, medmindre andet er fastsat i specifikke ordninger mellem den kompetente myndighed og produktcertificeringsorganet eller den fysiske person med delegerede opgaver, og
- c) give de kompetente myndigheder adgang til deres lokaliteter og faciliteter, samarbejde og yde bistand.

Artikel 52

Forpligtelser for de delegerende kompetente myndigheder

1. Kompetente myndigheder, der har delegeret visse opgaver i forbindelse med offentlig kontrol til produktcertificeringsorganer eller fysiske personer med delegerede opgaver i henhold til artikel 50:
 - a) foretager audit eller inspektioner af sådanne organer eller personer efter behov
 - b) trækker straks helt eller delvis delegationen tilbage, hvis:
 - i) der er bevis for, at et sådant delegeret produktcertificeringsorgan eller en sådan fysisk person ikke udfører de opgaver, det har fået delegeret, korrekt
 - ii) produktcertificeringsorganet eller den fysiske person med delegerede opgaver ikke træffer passende og rettidige foranstaltninger for at afhjælpe de konstaterede mangler eller
 - iii) det delegerede produktcertificeringsorgans eller den delegerede fysiske persons uafhængighed eller uvildighed er blevet bragt i fare.
2. De kompetente myndigheder kan også trække delegationen tilbage af andre årsager end dem, der er omhandlet i denne forordning.

Artikel 53

Offentlige oplysninger om kompetente myndigheder og produktcertificeringsorganer

1. Medlemsstaterne offentliggør navn og adresse på de udpegede kompetente myndigheder og produktcertificeringsorganer, herunder fysiske personer, med delegerede opgaver, der er omhandlet i artikel 46, stk. 3, og ajourfører disse oplysninger.
2. Kontoret offentliggør navn og adresse på de kompetente myndigheder og produktcertificeringsorganer, der er omhandlet i artikel 46, stk. 4, og ajourfører regelmæssigt disse oplysninger.
3. Kontoret kan oprette en digital portal, hvor navnene og adresserne på de kompetente myndigheder og produktcertificeringsorganer, herunder fysiske personer, med delegerede opgaver, der er omhandlet i stk. 1 og 2, offentliggøres.

Artikel 54

Akkreditering af produktcertificeringsorganer

1. De produktcertificeringsorganer, der er omhandlet i artikel 46, stk. 3, litra b), og artikel 46, stk. 4, litra b), skal overholde og akkrediteres i overensstemmelse med:
 - a) Europæisk standard ISO/IEC 17065:2012 "Conformity assessment — Requirements for bodies certifying products, processes and services", herunder Europæisk standard ISO/IEC 17020:2012 "Conformity assessment — Requirements for the operation of various types of bodies performing inspection" eller
 - b) andre egnede, internationalt anerkendte standarder, herunder eventuelle revisioner eller ændrede udgaver af de europæiske standarder, der er omhandlet i litra a).
2. Akkreditering som omhandlet i stk. 1 foretages af et akkrediteringsorgan, der er anerkendt i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 765/2008, og som er medlem af European Accreditation, eller af et akkrediteringsorgan uden for Unionen, som er medlem af International Accreditation Forum.

Artikel 55

Påbud om at gribe ind over for ulovligt indhold

Hvis det er fastsat i national lovgivning, og i overensstemmelse med EU-retten, kan medlemsstaternes kompetente myndigheder udstede et påbud om at gribe ind som omhandlet i artikel 8 i forordning (EU) xxxx/2022³⁴ over for ulovligt indhold, der er i strid med denne forordnings artikel 35.

Artikel 56

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af manglende overholdelse og overtrædelser af denne forordning, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de anvendes. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt

³⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et indre marked for digitale tjenester (retsakten om digitale tjenester) og om ændring af direktiv 2000/31/EF.

forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver senest ved denne forordnings ikrafttræden Kommissionen meddelelse om disse regler og foranstaltninger og underretter den straks om senere ændringer, der berører dem.

Artikel 57

Gensidig bistand og ressourcer

1. Medlemsstaterne bistår hinanden med at gennemføre den kontrol og håndhævelse, der er omhandlet i dette afsnit.
2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der præciserer arten og typen af de oplysninger, der skal udveksles, og metoderne til udveksling af oplysninger med henblik på kontrol og håndhævelse i medfør af dette afsnit. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 65, stk. 2.
3. Administrativ bistand kan, hvor det er relevant, og efter aftale mellem de berørte kompetente myndigheder omfatte deltagelse af en medlemsstats kompetente myndigheder i kontrol på stedet, som de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat gennemfører.
4. I tilfælde af en mulig overtrædelse af beskyttelsen af en geografisk betegnelse træffer medlemsstaterne foranstaltninger til at lette fremsendelsen fra retshåndhavende myndigheder, offentlige anklagere og retslige myndigheder i medlemsstaten til de kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 45, stk. 1, af oplysninger om en sådan mulig overtrædelse.

Artikel 58

Certifikater vedrørende tilladelse til produktion

1. En producent, hvis produkt efter den i artikel 46 omhandlede kontrol konstateres at være i overensstemmelse med produktspecifikationen for en geografisk betegnelse, der er beskyttet i henhold til denne forordning, eller som, hvis det er relevant i den pågældende medlemsstat, på behørig vis har indsendt en egenerklæring til den kompetente myndighed, har ret til et officielt certifikat eller andet certificeringsbevis for berettigelsen til at producere produktet med den pågældende geografiske betegnelse, for så vidt angår de produktionstrin, der udføres af nævnte producent.
2. Det i stk. 1 omhandlede bevis for certificering stilles efter anmodning til rådighed for håndhævelsesmyndighederne, toldmyndighederne eller andre myndigheder i Unionen, der er involveret i kontrol af anvendelsen af geografiske betegnelser på varer, der er angivet til fri omsætning eller bragt i omsætning på det indre marked. Producenten kan stille beviset for certificering til rådighed for offentligheden eller for enhver person, der anmoder om dette bevis som led i erhvervsmæssige aktiviteter.

AFSNIT V

GEOGRAFISKE BETEGNELSER, DER ER OPFØRT I DET INTERNATIONALE REGISTER, OG ÆNDRINGER AF ANDRE RETSAKTER

Artikel 59

Ændringer af Rådets afgørelse (EU) 2019/1754

I artikel 4, stk. 1, i Rådets afgørelse (EU) 2019/1754³⁵ tilføjes følgende afsnit:

"For så vidt angår geografiske betegnelser til beskyttelse af håndværks- og industriprodukter som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/... af... om beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, udpeges Det Europæiske Kontor for Intellectuel Ejendomsret som den kompetente myndighed som omhandlet i Genèveaftalens artikel 3 og er ansvarlig for forvaltningen af Genèveaftalen på Unionens område og for underretninger og meddelelser til Det Internationale Bureau for Verdensorganisationen for Intellectuel Ejendomsret i henhold til Genèveaftalen og de fælles gennemførelsesforskrifter."

Artikel 60

Ændringer af forordning (EU) 2019/1753

I forordning (EU) 2019/1753 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 1 foretages følgende ændringer:
 - a) Stk. 2 affattes således:

"2. I denne forordning omfatter udtrykket "geografiske betegnelser" oprindelsesbetegnelser som omhandlet i Genèveaftalen, herunder geografiske betegnelser som omhandlet i forordning (EU) nr. 1151/2012 og (EU) nr. 1308/2013, samt geografiske betegnelser som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 1308/2013, (EU) nr. 251/2014, (EU) 2019/787 og (EU) 2022/... om beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter. For så vidt angår oprindelsesbetegnelser for håndværks- og industriprodukter, der er omfattet af en international registrering, skal beskyttelse i Unionen fortolkes som anført i artikel 5 og 35 i nævnte forordning."
 - b) Følgende indsættes som stk. 3:

"3. I denne forordning forstås ved "kontoret" Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret."
- 2) I artikel 2 foretages følgende ændringer:
 - a) Stk. 1 affattes således:

"I forbindelse med Unionens tiltrædelse af Genèveaftalen og derefter med regelmæssige mellemrum indgiver Kommissionen eller kontoret i deres respektive egenskab af kompetent myndighed som omhandlet i Genèveaftalens artikel 3 og som præciseret i artikel 4, stk. 1, i Rådets afgørelse (EU) 2019/1754 ansøgninger om international registrering af geografiske betegnelser, der er beskyttet og registreret i henhold til EU-retten, og som vedrører produkter med oprindelse i Unionen, til Det Internationale Bureau under Verdensorganisationen for Intellectuel Ejendomsret ("Det Internationale Bureau") i henhold til Genèveaftalens artikel 5, stk. 1 og 2."

³⁵ Rådets afgørelse (EU) 2019/1754 af 7. oktober 2019 om Den Europæiske Unions tiltrædelse af Genèveaftalen under Lissabonaftalen vedrørende oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser (EUT L 271 af 24.10.2019, s. 12).

- b) Stk. 2, første punktum, affattes således:

"Med henblik på stk. 1 kan medlemsstaterne anmode Kommissionen eller, for så vidt angår geografiske betegnelser til beskyttelse af håndværks- og industriprodukter ("geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter"), kontoret om at registrere geografiske betegnelser, der har oprindelse på medlemsstaternes område, og som er beskyttet og registreret i henhold til EU-retten, i det internationale register."

- c) Som stk. 4 indsættes:

"4. Med hensyn til anmodninger om registrering af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter i det internationale register fortsætter kontoret i sin egenskab af kompetent myndighed som omhandlet i Genèveaftalens artikel 3 og som præciseret i artikel 4, stk. 1, i Rådets afgørelse (EU) 2019/1754 arbejdet på grundlag af sin egen afgørelse om tildeling af beskyttelse efter proceduren i artikel 17-34 i forordning (EU) 2022/...".

- 3) I artikel 3 tilføjes følgende som stk. 4:

"4. Med hensyn til geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter anmoder kontoret Det Internationale Bureau om at annullere en registrering i det internationale register af en geografisk betegnelse med oprindelse i en medlemsstat, hvis betingelserne i stk. 1 er opfyldt."

- 4) Artikel 4 affattes således:

"Artikel 4

Offentliggørelse af geografiske betegnelser med oprindelse i tredjelande og registreret i det internationale register

1. Kommissionen eller, for så vidt angår geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, kontoret offentliggør enhver international registrering, som Det Internationale Bureau har givet meddelelse om i henhold til Genèveaftalens artikel 6, stk. 4, og som vedrører geografiske betegnelser, der er registreret i det internationale register, og for hvilke den kontraherende oprindelsespart som defineret i Genèveaftalens artikel 1, nr. xv), ikke er en medlemsstat.

2. Den i stk. 1 omhandlede internationale registrering offentliggøres i C-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende* eller, for så vidt angår internationale registreringer af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, af kontoret. Offentliggørelsen skal indeholde en henvisning til produkttype og oprindelsesland."

- 5) Artikel 5, stk. 1, affattes således:

"1. Kommissionen eller, for så vidt angår geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, kontoret vurderer enhver international registrering, som Det Internationale Bureau giver meddelelse om i henhold til Genèveaftalens artikel 6, stk. 4, vedrørende de geografiske betegnelser, som er registreret i det internationale register, og med hensyn til hvilke den kontraherende oprindelsespart som defineret i Genèveaftalens artikel 1, nr. xv), ikke er en medlemsstat, for at fastslå, om den omfatter det obligatoriske indhold, der er fastlagt i regel 5, stk. 2, i de fælles gennemførelsesforskrifter i henhold til Lissabonaftalen og Genèveaftalen ("de fælles

gennemførelsesforskrifter"), og oplysningerne om kvalitet, omdømme eller egenskaber som fastlagt i regel 5, stk. 3, i de fælles gennemførelsesforskrifter."

6) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Inden for en frist på fire måneder fra datoen for offentliggørelse af den internationale registrering i overensstemmelse med artikel 4 kan de kompetente myndigheder i en medlemsstat eller i et andet tredjeland end den kontraherende oprindelsespart som defineret i Genèveaftalens artikel 1, nr. xv), eller en fysisk eller juridisk person med en legitim interesse og etableret i Unionen eller i et andet tredjeland end den kontraherende oprindelsespart indgive en indsigelse til Kommissionen eller, for så vidt angår geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, kontoret. Indsigelsen skal være affattet på et af Unionens officielle sprog."

b) I stk. 2 udgår litra e).

c) Stk. 3 affattes således:

"3. Indsigelsesgrundene i stk. 2 vurderes af Kommissionen eller, for så vidt angår geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, kontoret for så vidt angår Unionens område eller dele deraf."

7) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende punktum:

"For så vidt angår geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, afviser kontoret uantagelige indsigelser og træffer afgørelse om at meddele beskyttelse af den geografiske betegnelse."

b) Stk. 2, sidste punktum, affattes således:

"For så vidt angår geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, træffes afgørelsen om, hvorvidt der skal meddeles beskyttelse, af kontoret eller i de i artikel 25 i forordning (EU) 2022/... omhandlede tilfælde af Kommissionen. De dertil knyttede gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 15, stk. 2."

c) Stk. 4 affattes således:

"4. I overensstemmelse med Genèveaftalens artikel 15, stk. 1, meddeler Kommissionen eller, for så vidt angår geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, kontoret Det Internationale Bureau sit afslag på at give den pågældende internationale registrering virkninger på Unionens område, inden for et år efter at den har modtaget meddelelsen om international registrering i overensstemmelse med Genèveaftalens artikel 6, stk. 4, [eller i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, i afgørelse (EU) 2019/1754, inden for to år efter at den har modtaget nævnte meddelelse]."

d) Stk. 5, sidste punktum, udgår.

e) Som stk. 5a og 5b indsættes:

"5a. For så vidt angår geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, for hvilke kontoret har meddelt et tidligere afslag, kan kontoret på eget initiativ eller efter en behørigt begrundet anmodning fra en medlemsstat, et tredjeland eller en fysisk eller juridisk person med en legitim

interesse helt eller delvis tilbagetrække et afslag, der tidligere er meddelt Det Internationale Bureau.

5b Kommissionen eller, for så vidt angår geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, kontoret underretter straks Det Internationale Bureau om en sådan tilbagetrækning."

8) I artikel 8, stk. 1, indsættes følgende punktum:

"For så vidt angår geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, gælder det samme for kontorets afgørelse."

9) Artikel 9 affattes således:

"Artikel 9

Ugyldiggørelse af virkningerne i Unionen af en geografisk betegnelse med oprindelse i et tredjeland og registreret i det internationale register

- 1. Kommissionen eller, for så vidt angår geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter, kontoret kan på eget initiativ eller efter en behørigt begrundet anmodning fra en medlemsstat, et tredjeland eller en fysisk eller juridisk person med en legitim interesse helt eller delvis ugyldiggøre virkningerne af beskyttelsen i Unionen af en geografisk betegnelse under en eller flere af følgende omstændigheder:
 - a. den geografiske betegnelse er ikke længere beskyttet i den kontraherende oprindelsespart
 - b. den geografiske betegnelse er ikke længere registreret i det internationale register
 - c. overholdelse af kravene til obligatorisk indhold fastsat i regel 5, stk. 2, i de fælles gennemførelsesforskrifter eller af oplysningerne om kvalitet, omdømme eller kendetegn som fastlagt i regel 5, stk. 3, i de fælles gennemførelsesforskrifter er ikke længere sikret.
- 2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på stk. 1. De pågældende gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 15, stk. 2, og først efter at de fysiske eller juridiske personer som omhandlet i Genèveaftalens artikel 5, stk. 2, nr. ii), eller de beskyttede parter som defineret i Genèveaftalens artikel 1, nr. xvii), har haft mulighed for at forsvare deres rettigheder.
- 3. Kommissionen eller, for så vidt angår betegnelser for håndværks- og industriprodukter, kontoret giver straks Det Internationale Bureau meddelelse om ugyldiggørelsen af virkningerne på Unionens område af den internationale registrering af den geografiske betegnelse i overensstemmelse med stk. 1, litra a) eller c), når ugyldiggørelsen ikke mere kan påklages."

10) Artikel 11, stk. 3, affattes således:

"3. I forbindelse med hver enkelt oprindelsesbetegnelse med oprindelse i en medlemsstat, der er part i Lissabonaftalen, for et produkt, som falder ind under anvendelsesområdet for forordning (EU) 2022/..., men som endnu ikke er beskyttet i henhold til nævnte forordning, vælger den pågældende medlemsstat på grundlag af en anmodning fra en fysisk eller juridisk person som omhandlet i Genèveaftalens

artikel 5, stk. 2, nr. ii), eller fra en beskyttet part som defineret i Genèveaftalens artikel 1, nr. xvii), eller på eget initiativ at anmode om enten:

- registrering af den nævnte oprindelsesbetegnelse i henhold til forordning (EU) 2022/... eller
- annullering af registreringen af den nævnte oprindelsesbetegnelse i det internationale register.

Den pågældende medlemsstat underretter kontoret om det i første afsnit omhandlede valg og indgiver den pågældende anmodning senest et år efter vedtagelsen af forordning (EU) 2022/.... Registreringsproceduren i artikel 67, stk. 3, i forordning (EU) 2022/... finder tilsvarende anvendelse.

I de i første afsnit, litra a), omhandlede tilfælde anmoder den pågældende medlemsstat om international registrering af den nævnte oprindelsesbetegnelse i henhold til Genèveaftalen, hvis denne medlemsstat har ratificeret eller tiltrådt Genèveaftalen i henhold til bemyndigelsen omhandlet i artikel 3 i afgørelse (EU) 2019/1754 senest seks måneder efter datoen for registreringen af den geografiske betegnelse i henhold til forordning (EU) 2022/....

Den pågældende medlemsstat kontrollerer i koordination med kontoret sammen med Det Internationale Bureau, om der skal foretages eventuelle ændringer i henhold til regel 7, stk. 4, i de fælles gennemførelsesforskrifter med henblik på registrering i henhold til Genèveaftalen. Kontoret bemyndiger den pågældende medlemsstat til at sørge for de nødvendige ændringer og til at give Det Internationale Bureau meddelelse.

Hvis anmodningen om registrering i henhold til forordning (EU) 2022/... afslås, og administrativ rekurs og judicielle retsmidler knyttet hertil er udtømt, eller hvis anmodningen om registrering i henhold til Genèveaftalen ikke er foretaget i henhold til dette stykkes tredje afsnit, anmoder den pågældende medlemsstat straks om annullering af registreringen af den pågældende oprindelsesbetegnelse i det internationale register."

11) I artikel 15, stk. 1, tilføjes følgende litra e):

"e) for håndværks- og industriprodukter, der er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 2, stk. 1, i forordning (EU) 2022/..., af Komitéen for Geografiske Betegnelser for Håndværks- og Industriprodukter, der er nedsat ved artikel 65 i nævnte forordning."

Artikel 61

Ændringer af forordning (EU) 2017/1001

I forordning (EU) 2017/1001 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 151, stk. 1, indsættes følgende litra ba) efter litra b):

"ba) forvaltning og fremme af geografiske betegnelser, navnlig de opgaver, der er pålagt det i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/[denne forordning], og fremme af systemet for geografiske betegnelser."

2) Følgende indsættes som artikel 170a:

"Artikel 170a

Oprettelse af et informations- og varslingsystem for domænenavne

1. For domænenavne, der er registreret under et nationalt topdomæne, og som administreres eller forvaltes af et register, der er etableret i Unionen, stiller kontoret et informations- og varslingssystem for domænenavne til rådighed. Ved indgivelse af en ansøgning om et EU-varemærke skal informations- og varslingssystemet informere ansøgere om et EU-varemærke om, hvorvidt deres mærke er tilgængeligt som domænenavn, og på frivillig basis informere ansøgere om og indehavere af et EU-varemærke, når et domænenavn, der indeholder et navn, som er identisk med eller ligner deres mærke, registreres (varslinger om domænenavne).
2. Med henblik på stk. 1 giver registre over nationale topdomæner, der er etableret i Unionen, kontoret alle de oplysninger og data, som de er i besiddelse af, og som er nødvendige for at drive informations- og varslingssystemet for domænenavne."

AFSNIT VI

TEKNISK BISTAND

Artikel 62

Kontorets tekniske bistand

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter med henblik på at supplere denne forordning med regler om overdragelse til kontoret af behandlingsopgaver og andre forvaltningsopgaver vedrørende tredjelandes geografiske betegnelser, bortset fra geografiske betegnelser i henhold til Genèveaftalen under Lissabonaftalen vedrørende oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, som foreslås beskyttet i henhold til internationale forhandlinger eller internationale aftaler.

AFSNIT VII

SUPPLERENDE BESTEMMELSER

Artikel 63

Proceduresprog

1. Alle dokumenter og oplysninger, der sendes til kontoret i forbindelse med procedurerne i henhold til denne forordning, skal være affattet på et af Unionens officielle sprog.
2. For så vidt angår de opgaver, der overdrages til kontoret i henhold til denne forordning, er kontorets sprog alle Unionens officielle sprog i overensstemmelse med forordning nr. 1³⁶.

Artikel 64

IT-system

Det i artikel 18, stk. 1, omhandlede digitale system og det i artikel 26 omhandlede EU-register over geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter udvikles, føres og vedligeholdes af kontoret.

Artikel 65

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Komitéen for Geografiske Betegnelser for Håndværks- og Industriprodukter. Denne komité er en komité som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 66

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 29, 30 og 49, tillægges Kommissionen for en periode på syv år fra [EUT: datoen for denne forordnings ikrafttræden]. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af syvårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 29, 30 og 49 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske*

³⁶ Rådets forordning nr. 1 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område (EFT 17 af 6.10.1958, s. 385).

Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 29, 30 og 49 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

AFSNIT VIII

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 67

Midlertidig beskyttelse af geografiske betegnelser

1. National specifik beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter ophører med at eksistere senest den [et år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden].
2. Senest den [seks måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] meddeler de interesserede medlemsstater Kommissionen og kontoret, hvilke af deres retligt beskyttede betegnelser, eller i de medlemsstater, hvor der ikke findes et beskyttelsessystem, hvilke af deres hævdede betegnelser, de ønsker at registrere og beskytte i henhold til denne forordning.
3. Kontoret eller, i de i artikel 25 omhandlede tilfælde, Kommissionen registrerer efter proceduren i artikel 17-25 de betegnelser, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, og som er i overensstemmelse med artikel 2, 5, 7 og 8. Artikel 21 og 22 finder ikke anvendelse. Artsbetegnelser registreres dog ikke.
4. Med forbehold af stk. 1 opretholdes den nationale beskyttelse af de betegnelser, der er meddelt i overensstemmelse med stk. 2, indtil der er truffet afgørelse om registrering. Afgørelsen kan påklages som omhandlet i artikel 30.

Artikel 68

Medlemsstaternes rapporteringsforpligtelser

1. Medlemsstaterne eller deres nationale myndigheder aflægger hvert fjerde år rapport til Kommissionen om strategien for og resultaterne af al kontrol af geografiske betegnelser, der er gennemført for at verificere overholdelsen af de retlige krav vedrørende den beskyttelsesordning, der oprettes ved denne forordning, og håndhævelsen af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter på markedet, herunder online, som omhandlet i artikel 45 om udpegelse af kompetente myndigheder, artikel 46 om kontrol af overensstemmelse med produktspecifikationerne, artikel 47 om rettidig omhu, artikel 48 om håndhævelse af geografiske betegnelser på markedet og artikel 55 om onlineplatforme.
2. Medlemsstater, der er berettigede til ordningen, giver senest [seks måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] Kommissionen de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 15, med henblik på at vælge proceduren for "direkte registrering". På grundlag af de modtagne oplysninger vedtager Kommissionen en afgørelse om den pågældende medlemsstats ret til at vælge proceduren for "direkte registrering" og dermed til ikke at udpege en national myndighed til at forvalte procedurerne på nationalt plan for ansøgning, ændring af produktspecifikationen og annullering som omhandlet i artikel 15.
3. Medlemsstaterne underretter senest den [seks måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] Kommissionen, hvis de beslutter at samarbejde med hinanden om forvaltningen af de nationale procedurer, der er omhandlet i afsnit II, kapitel II, jf. artikel 6, stk. 4.

Artikel 69

Revisionsklausul

Senest [fem år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] udarbejder Kommissionen en rapport om gennemførelsen af denne forordning ledsaget af eventuelle forslag til revision, som den måtte finde hensigtsmæssige.

Artikel 70

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*. Den anvendes fra den 1. januar 2024.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand